

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִקְתָּבֵי חִזּוֹק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת לַחַיִּים,
נִקְתְּבוּ עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת
תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

תַּשְׁפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

: www.BreslevCenter.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם "היכל הקודש
ירושלים"

עֲצֵתוֹ אֲמוּנָה

- לְאִשְׁתִּי אֲסוּד לְהַחְזִיק סְמַדְטָפוֹן,
 א. כִּשְׁלֹאֲחִיּוֹת שְׁלֵה יֵשׁ כֵּן?
- אִיךָ לְהַגְמִל מִשְׁתִּית אֶלְכוֹהוֹל?
- ב. מִתֵּד לְלַמּוֹד עִם נְגוֹן?
- ג. אִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְגַרֵם שִׁיקְבְּלוּ אֶת פִּתְנוֹ לְסְמִינָר?
- ד. אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְשַׁמּוֹד עַל עֵינַי כְּשֶׁאֲנִי
 הוֹלֵךְ לְהַפְצֶה בִּכְתִּים?
- ה. אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְהַתְנַבֵּר עַל הַיָּצֵר הָרַע שְׁלִי?
- ו. אִיךָ אֲנִי יְכוּלָה לְהַגְמִל מִלֵּלְכֵת לִישׁוֹן מְאוּחָר?
- ז. אִיךָ אֲנִי יְכוּלָה לְהַחְזִיק מַעֲמַד כְּשֶׁעֲדִין
 לֹא זָכִיתִי לִילָדִים?
- ח. מִה אֲנִי עוֹנָה לְבְנִי שֶׁשׁוֹאֵל עַל קְדוּשָׁה?
- ט. הָאֵם לְהוֹלִיד עוֹד יְלָדִים?
- י. כִּמָּה יֶלֶד צָרִיךְ לְלַמּוֹד?
- יא. לְמָה מוֹהֲרָא"ש לֹא הִמְשִׁיךְ לְכֹתֵב אֶת
 הַסֵּפֶר "לְהַבֹּת אִשׁ"?
- יב. הָאֵם אֲתָם יְכוּלִים לְהַדְרִיךְ אוֹתִי לְקַרְאֵת הַחֲתוּנָה שְׁלִי? ...
- יג. מִתֵּד לִי לְנַסֵּעַ לְבֵד בְּמוֹנִית?
- יד. מִהוּ הַמְקוֹר שֶׁאֵם לֹא צָרִיךְ כָּלִי זֵין?
- טו. אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת טוֹב, אֲכַל אֲנִי כָּל הַזְמַן נוֹפֵל?

איש אמונות

- א. שְׁהֵאשׁ שֶׁל רַבֵּינוּ לֹא תִתֵּן כּוֹיָה לַהוֹרִים.....
- ג. תִּרְאֶה לְלַמּוּד בְּכָל יוֹם בְּחֵידָה קֶצֶת תִּקְוִיָּם.....
- ג. מְלַמֵּד טוֹב בּוֹנֶה אֶת הַיְלָדִים, וַיֵּשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת לַיְלָדִים.....
- מְלַמֵּד טוֹב לֹא נִמְדָּד לְפִי כַּמּוֹת הַפִּתְקִים
- ד. שְׁהוּא שׁוֹלַח הַבִּיתָה.....
- ה. עֲכָשִׁיו תִּאמְרוּ תַּהֲלִים כְּדִי לַהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ.....
- ה. תִּתְחַזֵּק בְּשָׁנֵי הַדְּבָרִים שֶׁרַבֵּינוּ צִוָּה לָנוּ.....
- ו. לַהֲכָנִים אִמּוֹנָה בִּילְדוּת, כִּךְ הֵן לֹא יִחַפְּשׁוּ אִשָּׁר אַחֵר.....
- בְּשִׁיחָה קִטְנָה שְׁהוֹרִים נוֹתְנִים לַיְלָדִיהֶם, אִפְשָׁר לַתֵּת לָהֶם
- ז. חַיִּים.....
- ט. עֵיקָר הַצְלָחָה עִם תִּלְמִידִים זֶה סִבְלָנוֹת.....
- ט. מְדַבְּרִים אֶל הָשֶׁם וְנִהְיָה יוֹתֵר קָל.....
- י. אֶל תִּחַפֵּשׁ חוֹמְרוֹת, אֲבָל תַּהֲיָה יְהוּדִי כָּשֵׁר.....
- יֵא. מִצְוָה מְאֹד גְּדוֹלָה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים.....
- יב. תִּטְפֹּל בַּמִּטְפֹּל.....
- יג. תִּתְחִיל שׁ"ס הַיּוֹם.....
- סִיִּם בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה מִסְכָּתָא עֲשָׂרִים שָׁנָה אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה!.. יֵד
- לֹא עָשׂוּ עֶסֶק מִכָּל הַדְּמִיוֹן שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ יִפְחַ שָׁמוּ.....
- טו. לֹא אֶחָזוּ מִנִּיטֵל.....
- טז. מֶה בָּנוֹת יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת בְּזִמָּן הַפְּנּוּי.....
- טז. תַּהֲיָה חֹזֶק כַּפְלָדָה לֹא לְצִפּוֹת בְּסֶדְרִים.....
- יז. יֵז. אֶל תִּסְחַפּוּ אֶת הַבַּעַל לְצִפּוֹת בְּסֶדְרִים.....
- יח.

לאשתי אסור להחזיק סמארטפון, כשלאחיות שלה יש כן ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר רציתי מזמן לשאול את השאלה הזאת, אבל לא ידעתי איך להביע את זה נכון, עכשיו אני רואה שראש הישיבה כתב בשבוע האחרון איך לדבר אל ילדים לגבי קרובי משפחה שיש להם סמארטפונים.

דבר ראשון אני רוצה להודות על התשובה, אבל אצלי זה עוד יותר כי מי ששואל הם לא הילדים שלי, אלא אשתי; וקרובי המשפחה הם לא בני דודים, אלא אמא שלה שיש לה סמארטפון ומחשב בבית, והאחיות שלה שיש להן סמארטפונים והן צופות בסרטים. אשתי מרגישה מחויב למשפחה שהיא לא יכולה להשתתף בכל העניינים שלהן ובשיחות שלהן אודות פרק חדש שעכשו יצא בסדרה של וכן הלאה.

יירש כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחנ'

אתם לא יכולים לשער את זכותכם שאתם הולכים עם הבעל שלכם; אתם לא מכניסים לבית סמארטפון, אתם לא צופים בסרטים - אפילו שזה קשה לכם. בעלך כתב לי שמאד קשה לכם כשכלל המשפחה יש סמארטפונים גדולים ונוצצים, כולם צופים בסרטים, כולם צופים בסדרה של ...; כשכלם נפגשים מדברים מהפרק החדש ורק אתם בלי סמארטפון, בלי סרטים; אתם מרגישים מחויב למשפחה, אתם לא מעדכנים בכל הדברים, אתם גם רוצות מכשיר

שְׁאִפְשֹׁר לְצָפוֹת בּוֹ וְכו'.

מֵאֵד אֲבָקֶשׁ מִכֶּם מֵרֶת... תַּחֲנִי, יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁעֲכָשׁוּ קֶצֶת קֶשֶׁה אֲכַל יַעֲבֹר קֶצֶת זְמַן וְתֵרְאוּ מֶה יִקְרָה; אַתֶּם תִּקְיִמוּ דוֹר יָפָה שֶׁל יְהוּדִים כְּשֵׁרִים, לִילְדִיכֶם יִהְיֶה רֶגֶשׁ לְתוֹרָה וּמִצְוֹת, הֵם יִהְיוּ נִקְיִים וְזָכִים; אַחֲרֵת יִהְיֶה אֲצֶל הַהוֹרִים שֶׁהֵם לֹא שְׂמוּרִים, יֵשׁ לָהֶם סְמֵאֲרֻטְפוֹנִים וְהֵם צוּפִים בְּסִרְטִים, אֲצֶלֶם לֹא יִהְיֶה כְּמוֹ אֲצֶל הַיְלָדִים שֶׁהַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם מִתְנַהֲגִים כְּרֹאִי.

אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמוּחַ מֵאֵד שֶׁהַבַּעַל שֶׁלָּכֶם שְׂמוֹר, הוּא אֲבִירָךְ נָקִי; אִם תִּפְרָצוּ אֶת הַגִּדָּר, אַתֶּם תִּקְלוּ, תִּתְחִילוּ לְצָפוֹת רַק בְּזֶה וְרַק בְּזֶה - הוּא כָּבֵד לֹא יִחְזֹר הַבִּיטָה, אַתֶּם תִּשְׁאַרוּ גְלִמּוּדָה כְּמוֹ אֶלְפֵי נָשִׁים שֶׁבַע־לֵיהֶן לֹא מְגִיעִים הַבִּיטָה, כָּבֵד לֹא מַעֲנִין אוֹתָם לְהִגִּיעַ הַבִּיטָה אֶל הָאִשָּׁה.

אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתִּתְחַזְקוּ עִם הַמַּלִּים הָאֵלֶּה; אַתֶּם תִּהְיוּ חֲזָקִים כַּפִּלְדָּה נֶגֶד הַנְּסִיווֹת, אַתֶּם תִּהְיוּ יוֹתֵר חֲזָקִים מִהַבַּעַל, אַתֶּם תִּהְיוּ זֶה שְׂאוֹמֵר: "אֲצֶלֶנּוּ בְּבִית לֹא נִכְנָס סְמֵאֲרֻטְפוֹן וְכו' וְכו'".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ לְהַגְמִל מִשְׁתִּית אֶלְכוֹהוֹל?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תוֹדָה רַבָּה עַל הַמְּכַתְּבִים הַיְפִים, זֶה מִמֶּשׁ כְּלָבוֹ, זֶה מִחִיָּה אוֹתִי בְּכָל פֶּרֶט.

הַתְּרַגְלָתִי לִטְפָּה הַמְּרָה, עוֹד בְּהִיּוֹתִי בַּחוּר שְׁתִּיתִי אֶלְכוֹהוֹל, וְעַכְשָׁיו כָּבֵד הַתַּחֲתָנִי בְּרוּךְ

הַשֵּׁם, וּמֵאֵד קֶשֶׁה לִי לְהַגְמִל מִזֶּה.

פַּעַם זֶה הָיָה רַק בְּשִׁבְתָּ, אֲבָל הַיּוֹם זֶה כָּבֵד כָּל הַשְּׁבוּעָה. הַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשֹׂאת

אֶת הַלֶּחֶץ, וְאֲנִי חוֹטֵף לְחַיִּים כְּדִי לְהִרְגֹּעַ.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי לֹא עוֹשֶׂה נְכוֹן וְאֲנִי צָרִיךְ עֲצָה.

יִישָׁר כַּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ו טבת, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ זָאִיר

קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵייתִי פֶּעַם בְּחֶדְרוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, פֶּתְאוּם מְגִיעַ בְּמְרוֹצָה יְהוּדִי עִם בְּנוֹ, הוּא מְבַקֵּשׁ מִמוֹהֲרָא"ש שֶׁיִּדְבֵּר אֵל בְּנוֹ שִׁיפְסִיק לְשִׁתּוֹת; הַבְּחֹר הַתְּרַגֵּל לְשִׁתּוֹת, הוּא הִשְׁתַּכַּר כָּל כֶּף עַד שֶׁהוּא פָּשׁוּט הֵיָה בְּסַפְּנָה, הוּא הִגִּיעַ לְבֵית הַחֹלִים וְכו', וְכו', הֵיהוּדִי בֶקֶשׁ מִמוֹהֲרָא"ש שֶׁיִּצִּיל אֶת בְּנוֹ.

מוֹהֲרָא"ש דִּבֶּר אֶל הַבְּחֹר, הוּא הִבְהִיר לוֹ אֶת הַנֶּזֶק שֶׁבִּשְׁתִּיָּה וּמוֹהֲרָא"ש נָתַן לוֹ עֲצָה, שֶׁיִּלְמַד כָּל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן שֶׁמְדַבֵּרֵת מִשְׁכָּרוֹת (לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן כו) וְשִׁיאֲמַר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל רַבִּי נָתַן כָּל יוֹם (לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת חֶלֶק ב', סִימָן כג); וְהֵשֵׁם יַעֲזֹר לוֹ.

אוֹתוֹ דִּבֶּר תַּעֲשֶׂה אִתָּהּ, תִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה שֶׁרַבִּינוּ מְדַבֵּר בָּהּ מִהַנֶּזֶק שֶׁל הַשְׁתִּיָּה וְתִתְּבוֹדֵד עַל זֶה; וְכֵן תֵּצֵא מִהַצָּרָה.

לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן כו:

צָרִיף לְהִרְחִיק מִשְׁכָּרוֹת, וּלְדַקְדֵּק שֶׁלֹּא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִיכָלְתוֹ, כִּדִּי שְׁלֹא יָבוֹא לִידֵי שְׁכָרוֹת, כִּי מַעֲט הַשְׁתִּיָּה לִפִּי הַצָּרֵף הוּא טוֹבָה לְהִרְחִיב דַּעְתּוֹ, וְדַע, כִּי הַדַּעַת מְלַבֵּשׁ בְּחֻסְדִּים, וְכִשְׁשׁוֹתָה בְּמִדָּה כָּרְאוּי לִפִּי עָרְכוֹ, אֲזִי נִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וְנִתְּרוֹמֵם מִחוּ, וְאֲזִי נִגְדָּלִין הַחֻסְדִּים בְּיוֹתֵר עַל יְדֵי הַשְׁתִּיָּה כִּי כִשְׁנִתְּרוֹמֵם הַדַּעַת, נִתְּרוֹמֵמִין וְנִגְדָּלִין הַחֻסְדִּים, כִּי הַדַּעַת מְלַבֵּשׁ בְּחֻסְדִּים כַּנֶּ"ל (עֲרוּבִין סה): "כָּל הַמִּתְּפַתֶּה בְּיִינוּ, יֵשׁ בּוֹ מַדַּעַת קוֹנוֹ" מִתְּפַתֶּה דִּיקָא, בְּחִינַת חֻסְדִּים, שֶׁעַל יְדֵי הֵיִינן נִגְדָּלִין הַחֻסְדִּים וְזֶהוּ מִתְּפַתֶּה, שֶׁעַל יְדֵי הַגְּדֵלַת הַחֻסְדִּים הוּא מִתְּפַתֶּה וּמִתְּפִיס, אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הֵיָה רְאוּי לְהִתְּפַתּוֹת לִפִּי חֻסְדִּים סֵתֵם, וְהֵיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת רִגְזוֹ, אֲבָל עַל יְדֵי הַגְּדֵלַת הַחֻסְדִּים עַל יְדֵי הֵיִינן הוּא מִתְּפַתֶּה כַּנֶּ"ל, אֲבָל הַשְׁוֹתָה יוֹתֵר מִדָּאִי וּמִשְׁתַּכַּר, אֲזִי אֲדַרְבָּא, מִתְּגַבְּרִין תִּקְףָה הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַס וְרִגְזוֹ, וְלִפְעָמִים מִתְּגַבְּרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְיוֹכֵל לְבֹא לִידֵי רַעוֹת וְכו', חֵס וְשְׁלוֹם: וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמַּצּוֹת וְהָאֲזָהָרוֹת שֶׁצָּנָה מִשָּׁה רַבִּנוּ עָלָיו הַשְׁלוֹם, כִּי מִשָּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּכָל אִיבָר וְאִיבָר, וּמִזְכִּיר כָּל אִיבָר וְאִיבָר, שֶׁיַּעֲשֶׂה הַמַּצָּה הַשִּׁיבָה לְאוֹתוֹ אִיבָר כִּי רַמ"ח מַצּוֹת כִּנְגֵד רַמ"ח אִיבָרִים, מַחֲקֵק

(דְּבָרִים ל"ג), שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּא רַמ"ח, שֶׁמִּזְכִּיר רַמ"ח מַצּוֹת כַּנ"ל וְעַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכַח אוֹתָם, בְּבַחֲנִיַּת (מִשְׁלֵי ל"א): "פֶּן יִשְׁתָּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקֶּךָ", שֶׁעַל יְדֵי הַשְּׁתִּיָּה וְהַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכַח רַמ"ח מַצּוֹת שֶׁל מֹשֶׁה כַּנ"ל וְהַתְּלַבְּשׁוֹת מֹשֶׁה בְּאִיכָרִים זֶהוּ בְּעֶצְמוֹ בַּחֲנִיַּת הַתְּלַבְּשׁוֹת הַדַּעַת בַּחֲסָדִים כַּנ"ל כִּי מֹשֶׁה הוּא הַדַּעַת, וְהַאִיכָרִים הֵם רַמ"ח, בַּחֲנִיַּת אַבְרָהָם אִישׁ הַחֶסֶד, שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּא רַמ"ח אִיכָרִים.

לִיקוּטֵי תְּפִילוֹת חֶלֶק ב, סִימָן כג:

"מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיד נְרוּצָה, הִבְיָאֵי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, נִזְכִּירָה דְּדִידְךָ, מִיֵּין מִיִּשְׁרָיִם אֶהְיֶה", רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב, רַחֵם עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכֵּנִי לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב מְרַב כָּל וְתִשְׁמַר אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִצְלִלֵנִי בְּכָל עֵת מִרְבּוּי שְׁתִּית הֵיזֵן וּשְׁאָר מִשְׁקִים הַמִּשְׁכָּרִים, שֶׁלֹּא אֶשְׁתָּה לְעוֹלָם יוֹתֵר מִהַמֶּדָּה וְלֹא אֶבֹּא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם כִּי אֶתָּה גִּלִּיתָ לָנוּ עֶצֶם רַעַת הַשְּׁכָרוֹת הַמִּטְרִיד וּמַעֲבִיר אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי עַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכַחִין אֶת כָּל הָאֲזָהָרוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוֹ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוּא מְלַבֵּשׁ אֶצְלָנוּ בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִזְכִּיר וּמִזְהִיר אֶת כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר לְשׁוֹר וּלְעִשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַשְּׂיִכָּה לְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, שֶׁהֵם רַמ"ח אִיכָרִים כְּנֶגֶד רַמ"ח מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת חֵס וְשָׁלוֹם שׁוֹכַחִין כָּל אֵלֵי הָאֲזָהָרוֹת, וְכָל הַדְּרָכִים נַעֲשִׂים לְפָנָיו כְּמִישׁוֹר רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כִּי יִתֵּן בְּכֹס עֵינָיו יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרָיִם" וְנֹאמַר: "לְמִי אוֹי לְמִי אֲבוֹי, לְמִי חֲכָלִילוֹת עֵינַיִם לְמַאֲחָרִים עַל הֵיזֵן, לְבָאִים לְחַקֵּר מִמֶּסֶד אַחֲרִיתוֹ כְּנִחַשׁ יִשְׁף וּכְצַפְעִי יִפְרֹשׁ עֵינָיִךְ יִרְאוּ נֹרוֹת וְלִבְךָ יִדְבֹּר תִּהְפְּכוֹת וְהִיִּית כְּשֹׁכֵב בְּלִב יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ חִבֵּל".

מִלֹּא רַחֲמִים, אֶתָּה יְדַעְתָּ כַּמָּה נִפְשׁוֹת נִשְׁקָעוּ בֵּינוֹן מִצוֹלָה עַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְנִטְרְדוּ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל יְדֵי זֶה הַצִּילָנִי מִלֹּא רַחֲמִים, שֶׁמִּרְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁלֹּא אֶבֹּא לְעוֹלָם לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת כָּלֵל, וְאֶפְלוּ בְּשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים וּבִשְׁאָר זְמָנִים קְדוּשִׁים, אֲשֶׁר רְצוֹנְךָ שְׁנִשְׁמַח אֶת נִפְשָׁנוּ עַל יְדֵי שְׁתִּית יֵין מַעֲט, וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁנִּזְכָּה לִכְוֹן אֶת הַמֶּדָּה שֶׁלֹּא נִשְׁתָּה כִּי אִם מַעֲט הַמִּכְרַח כְּפִי רְצוֹנְךָ, כְּדִי לְרוֹמֵם דַּעְתָּנוּ וּלְהִרְחִיב שְׂכָלָנוּ וּלְבָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב אֲנוּשׁ" בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי מַעֲט הַשְּׁתִּיָּה לְהִרְחִיב וּלְהַגְדִּיל הַחֲסָדִים שֶׁדַּעְתָּנוּ מְלַבֵּשׁ בָּהֶם, שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי מַעֲט הַשְּׁתִּיָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְדַּבֵּק בָּךְ בְּאַמֶּת עַל יְדֵי זֶה, וְלִזְכֹּר עַל יְדֵי זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר

את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמוזהיר אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצוות השייכים לכל אבר ואבר ותפתח לפי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי ואזכרה להתקרב אליך יותר ויותר על ידי השתיה בדבקות נפלא ואמתי כרצונך הטוב, ואהיה מתפתה בייני בקדשה גדולה להיות כרצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזכרה לכבד את יהוה באמת מהוני ומגורני.

רבנו של עולם, אתה ידעת כי אף לפי גדל הגנות של השכרות בלי שעור, אף על פי כן ההכרח לפעמים לשמות מעט בשביל הרחבת הדעת כאשר הודיעונו חכמיך האמתיים גדל גנות השכרות דסטרא אחרא, וגדל מעלת השתיה בקדשה לשמך, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה זכה משמחו, לא זכה משממו זכה נעשה ראש לא זכה נעשה רש וגם אנו מחיכים לקדש ולהבדיל על היין בשכרות וימים טובים ולברך ברפת המזון על הכוס של יין, כי אין אומרים שיר אלא על היין, כמו שכתוב: "המשמח אלהים ואנשים".

על כן רחם עלינו למען שמך, וזכני אותי ואת כל חברתינו, ואת כל עמך ישראל, שנוזקה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לבנו המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי ובעת שיהיה רצונך לשמחנו מיניך הטוב, תזכנו ותשמר אותנו שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרח, באפן שנוזקה לשמח נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים ולא נבא על ידי זה לידי רגז ודינים וגבורות חס ושלום כלל רק אדרבא נזכה על ידי מעט השתיה להתפתות בחסדים דקדשה יותר ויותר בשמחה ובטוב לבב באמת כרצונך הטוב, באפן שנוזקה להתדבק בך באמת ולגיל ולשיר ולשמח בשמך בגילה ורגון, ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצריכין לדבר ולגלות, ותשים מחסום לפינו לבלי להיות "הולך רכיל מגלה סוד" לבלי לגלות אז חס ושלום מה שאין צריכין לגלות ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש כרצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שכתוב: "וחפף בייך הטוב, הולך לדודי למישרים, דובב שפתי ישנים" עזרני להיות כרצונך הטוב בכל התנועות, באכילה ושתיה ושאר הכרחיות, הכל אזכרה לעשות על צד היותר טוב באמת כפי רצונך הטוב באמת באותו העת והזמן, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל, מעתה ועד עולם אמן סלה.

השם יעזר שמתחילת בכל הענינים.

מִתֵּר לְלִמּוּד עִם נִגּוּן?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רְצִיתִי לְשֹׂאֵל אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל דְּבַר שְׂאֵנִי נוֹהֵג, כְּשֶׁאֲנִי לּוֹמֵד אֲנִי לֹקֵחַ נִגּוּן וְשֶׁר עִם זֶה אֶת הַמְּלִים שֶׁל מִשְׁנֵיאוֹת, גְּמָרָא, זוֹהַר, לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן וְכוּן הֵלָאָה, זֶה נוֹתֵן לִי חֶשֶׁק גָּדוֹל לְלִמּוּד.

אֲנִי חוֹשֵׁב לִפְעָמִים אִם זֶה לֹא זָלוּל כְּלָשֶׁהוּ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אוֹלֵי צָרִיךְ לְלִמּוּד יוֹתֵר בְּרָצִינוּת. גַּם יֵשׁ לִי חֲבָרִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת עָלַי לָמָּה אֲנִי עוֹשֶׂה כֵּךְ, הֵם מוֹכִיחִים אוֹתִי שֶׁזֶה לֹא בְּסֹדֶר, כַּמּוֹבֵן שְׂאֵנִי לֹא שֶׁר בְּקוֹל כְּדֵי לֹא לְהַפְרִיעַ לְסוֹבְבִים אוֹתִי.

הַשְׂאֵלָה שְׁלִי הֵאֵם אֲנִי עוֹשֶׂה נָכוֹן, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁבָלִי זֶה אֲנִי לּוֹמֵד פָּחוֹת. יִישֶׁר כַּח גָּדוֹל עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְהַחִיזוּק שְׁכָּל כֵּךְ עוֹזְרִים לִי בַּחַיִּים, בְּפֶרֶט עַל סֹדֶר דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד שֶׁהוּא מִמֶּשׁ מַחֲיָה נִפְשׁוֹת.

יִישֶׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרָשֶׁת וַאֲרָא, כ"ו טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקךָ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּהַתְמָדָה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵתָה לּוֹמֵד בְּחֶשֶׁק וּבְקוֹל; רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת לִימּוּד, סִימָן טו): "הַדְּבוּר בְּקוֹל רָם מְבִיא הַרְגֵּשׁ וְהַנּוֹעָה לְכָל הָאִיבָרִים", עוֹד אוֹמֵר רַבִּינוּ (שָׁם, סִימָן טז): "הַלּוֹמֵד בְּקוֹל רָם מֵאֲרִיךְ יָמִים, וְתִלְמִידוֹ מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ", טוֹב מְאֹד לְלִמּוּד בְּקוֹל וּבִנְגוּן, כֵּךְ תִּזְכּוֹר מֶה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד.

אֵתָה צָרִיךְ לְהִזָּהֵר כְּשֶׁאֵתָה לּוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא תִהְיֶה שׁוֹנֶה. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנֵם לְבָרָכָה אוֹמְרִים עַל הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי עֲקִיבָא (בְּרֻכּוֹת לֵא): "כְּשֶׁהִיָּה מִתְפַּלֵּל עִם הַצִּבּוּר, הִיָּה מְקַצֵּר וְעוֹלָה מִפְּנֵי טַרַח צָבוּר", כְּשֶׁהוּא הַתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשִׁים הוּא הַתְפַּלֵּל אַחֲרֵת מִמֶּה שֶׁהוּא הִיָּה מִתְפַּלֵּל בִּיחִידוֹת, כְּשֶׁהוּא הַתְפַּלֵּל בִּיחִידוֹת - "אָדָם מִנִּיחוֹ בְּזוּיֹת זֹו וּמוֹצֵאוֹ בְּזוּיֹת אַחֲרֵת מְרֹוב כְּרִיעוֹת וְהַשְׁתַּחֲוּיֹת", הוּא הִיָּה

מתפלל בכזאת התלהבות, בכזאת אש; הוא קפץ ורקד והתנענע כל כך, הוא היה רץ ממקום למקום, זה היה כשהתפלל ביחידות, אבל בין אנשים הוא התפלל כאיש בין אנשים. כפי שחקמינו זכרונם לברכה אומרים, הלל הזקן אומר (תוספתא ברכות, סוף פרק ב): "אל תראה ערום", אם אתה בין אנשים שהם לבושים - אל תלך ערום, "אל תראה לבוש", אם אתה בין אנשים שלא לבושים - אל תלך לבוש, "אל תראה עומד", אם אתה נמצא בין אנשים שיושבים - אל תעמד, "אל תראה יושב", אם אתה נמצא בין אנשים שעומדים - אל תשב, "אל תראה שוחק", אם אתה נמצא בין אנשים אבלים - אל תשמח, "אל תראה בוכה", אם אתה נמצא בין אנשים ששמים - אל תתאבל; כמו כן אומרים החכמים הקדושים (מסכת דרך ארץ רבה, סוף פרק ז): לא ישמח אדם בין הבוכים ולא יבכה בין השמחים וכו'.

בבית המדרש תלמד כמו כולם; אתה יכול לפזם לעצמך ניגון, אבל לא להפריע לאחרים.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

איך אנחנו יכולים לגרם שיקבלו את בתנו לסמינר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הקונטרס השבועי עצתו אמונה זה הענג שבת של כל משפחתנו. יישר כח גדול על כל המכתבים הנפלאים, שמלאים בכל כך הרבה חיזוק ונעוץ לחיים.

בתנו אמונה בשנה הבאה להכנס לסמינר פה בירושלים עיר הקודש, רשמנו אותה לסמינר טוב, נראה לנו שזה יהיה מקום טוב בשבילה, היא טובה מאד, יש לה לב טוב ומידות טובות, היא צנועה ועדינה.

הבעיה היא שיש בקושי גדול ללמוד שם, ואנחנו גם מ"עדות המזרח" ואנחנו לא נולדנו בארץ ישראל, כל הדברים הללו עושים שנהיה אחרונים ברשימה כדי להתקבל. בנתיים עוד לא קבלנו תשובה מהם, ויש לה חברות שכבר קבלו אותן, וזה גורם שהמצב יהיה מאד מתוח. נשמח לקבל חיזוק על הענין, וגם אם ראש הישיבה יכול להתפלל עבורנו.

יישר כח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְאַרְא, כ"ו טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

קִבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה מְזְכִיר לִי סִפּוּר מוֹהֲרָא"ש סִפֵּר (רַגְעֵי מוֹהֲרָא"ש, מֵאוֹת מֵט וְהֶלְאָה) בְּקִיץ תשכ"ו, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוֹ קִבְּלוּ עוֹד פַּעַם רְשׁוֹת לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל; אֲזִי לֹא יוֹכְלוּ לְנִסֵּעַ לְאוֹקְרַאֲיָנָה אֲלֵא עִם אֲשׁוּר מִהַשְׁלִטוֹנוֹת, בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהַשְׁלִטוֹנוֹת נָתְנוּ רְשׁוֹת לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוֹ לְהִגִּיעַ בְּשִׁנַּת תשכ"ד, מוֹהֲרָא"ש גַּם קִבֵּל רְשׁוֹת, אַךְ מִחֲמַת גּוֹדֵל הַשְּׁנָאָה לְמוֹהֲרָא"ש הֵם סִדְּרוּ שְׁמוֹהֲרָא"ש לֹא יִצְטָרֵף עִמָּהֶם. בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בְּשִׁנַּת תשכ"ו בְּעַר מְאֹד לְבוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש לְהִצְטָרֵף לְקַבּוּצָה שֶׁקִּבְּלָה רְשׁוֹת, הוּא הֵלֵךְ לְבַקֵּשׁ לִפְנֵי הָרֹב הַחֲסִיד ר' צְבִי אַרְיֵה רוֹזֶנְפֶּלְד שִׁיִּצְרָפוּ לְנִסְיָעָה, ר' צְבִי אַרְיֵה נִיסָה לְהִתְחַמֵּק כִּי קִבֵּל לְשׁוֹן הָרַע עַל מוֹהֲרָא"ש, וְהִסִּיתוּ אוֹתוֹ מְאֹד נִגְדוֹ, בְּתַחִילָה הוּא בָּשׁוּם אוֹפֵן לֹא רָצָה לָתֵת לוֹ וִיזָה, אָבֵל מוֹהֲרָא"ש הִרְכָּה בְּבִכְיָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיִּצְרָה לְהִגִּיעַ לְאוֹמֶן, מוֹהֲרָא"ש בְּדַמְעוֹתָיו רִפָּךְ אֶת לְבוֹ וְקִבֵּל רְשׁוֹת לְהַפְגִּס. וְסִפֵּר מוֹהֲרָא"ש, "אָבֵל זֶה שֶׁהָיָה מְמַנֶּה עַל הַנְּסִיעָה הַזֹּהִיר אֶת כָּלֵם, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׂיִכּוֹת אֵלֵי, וְלֹא יִדְבְּרוּ עִמִּי, וַיִּנְדוּ אוֹתִי. וְכֵךְ עָשׂוּ, כִּי פָּחְדוּ מִמֶּנּוּ, וְאֲנִי תִהְלֶה לֵאל, נִצַּלְתִּי אֶת הַזְּמַן הַזֶּקֶר, וּבִפְרִט שְׁהִיִּיתִי בּוֹדֵד, וְהִרְכָּה הַתְּבוּדָתִי עַל הַדֶּרֶךְ, וְהִגַּעְנוּ לְמִלּוֹן בְּקִיב, וְלִי נָתְנוּ חֹדֶר מִיָּחִיד, כִּי נָדוּ אוֹתִי כְּמוֹ מִצּוֹרֵעַ.

אָבֵל אֲנִי נִצַּלְתִּי אֶת הַבְּדִידוֹת בְּחֹדְרֵי הַהִרְכָּה הַתְּבוּדָּוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא בְּזִכּוֹתֵי כָלֵם נִסְעוּ, כִּי לְמַחֲרַת כְּשֶׁבִקְשׁוּ רְשׁוֹת לְנִסֵּעַ לְאוֹמֶן, עִם כָּל הַהִבְטָחוֹת שֶׁהָיוּ, לֹא רָצוּ הָרוֹסִים בָּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, עַד שֶׁעַם הִרְכָּה שִׁחַד הַסִּפִּימוֹ לְהִבִּיא אוֹטוֹבוּס לְכָל הַקַּבּוּצָה וְנִסְעוּ יַחַד, וְאֲנִי יִשְׁבַּתִּי מְבֻדֵּד, וְאֵךְ אֶחָד לֹא רָצָה לְדַבֵּר אִתִּי, כָּל-כֵּךְ הָיָה הַשְּׁנָאָה גְּדוֹלָה עָלֵי, עִם כָּל זֹאת לֹא הָיָה אֲכַפַּת לִי שׁוּם דְּבָר, כִּי אֲנִי הִיִּיתִי רִגִּיל תְּמִיד לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא הִיִּיתִי צָרִיף אֶת אֵךְ אֶחָד בְּעוֹלָם, וּמִחֲמַת שֶׁהַנְּסִיעָה לְקַחָה הִרְכָּה זְמַן, לְמַעַלָּה מֵאַרְבַּע וְחֲצִי שְׁעוֹת, (כִּי אֲזִי הָיָה הַדֶּרֶךְ מְאֹד מְקַלְקֵל בֵּין קִיב לְאוֹמֶן), וְלִכֵּן דִּבְרוּ בֵּינֵיהֶם, יַעֲזֵן שֶׁהָיָה אֲמוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל מְאֹד קִטָּן, וְלֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁקַּבּוּצָה כָּל-כֵּךְ גְּדוֹלָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה אִישׁ שֶׁבָּאוּ בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה, שִׁיְהִיָּה לָהֶם מְקוֹם לְעִמּוֹד יַחַד עַל יַד הַצִּיּוֹן, עַל-כֵּן חָלְקוּ עַל-פִּי גּוֹרֵל שִׁיְהִיָּה שְׁלֹשׁ כְּתוּת, עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים יִגָּשׁוּ אֶל הַצִּיּוֹן, וְכִמּוּבֵן

אותי בכלל לא הכניסו בגורל...

אבל אני בטחתי בו יתברך, שבזכות שיגעתי וטרחתי כל השנים עבור רבנו ז"ל, לא תקפח זכותי, ולכן לא התערבתי ולא עניתי ולא בקשתי וכו', אלא ישבתי מהצד וצחקתי מהם, שבזה הם מבלים בהכנה אל ציון רבנו ז"ל, ואני התבודדתי כל הדרך הרבה מאד, איפה אני נוסע? אל מי אני נוסע? והכנתי את עצמי טוב טוב להגיע אל ציון רבנו ז"ל. ואז ראיתי, אשר אצל רבנו ז"ל אין שום מיחסים, כי הכל אצלו שווים, כי הנה הגענו כבר עד הבית איפה שבחצר נמצא ציון רבנו ז"ל, והרוסים לא רגילים לקבוע כה גדול אזורי ארצות-הברית בעירה קטנה כמו אומן, ולכן כבר עמדו שם משטרה ולא נתנו להכנס, עם טענות ומענות, שבעלת-הבית לא רוצה שקבוע כל-כך גדול יכנסו לה לחצר, ויהרסו לה את הכל, ומה שרק טען ראש המארגנים של הנסיעה, לא הועיל שום דבר, הבטיח שחוד רב ולא הועיל, והמשטרה רק רצתה שכלם יחזרו אל האוטובוס ויחזרו לקיב, וכלם התעצבנו והתחילו להתפחת, והיה צער ופחד גדול, ובין כך שכחו לגמרי מכל הסדר שהסדירו מי בראש, ואני בראותי את הבהלה והדחיפות שהיה בין האנשים, לאט לאט דחפתי את עצמי אל הגדר, ואף אחד לא שם לב שאני עומד הראשון בפתח השער, עד שאחר טענות של כמעט שעה עם המשטרה והממנים, אני עמדתי שמה הראשון (כי אף אחד לא שם לב שבין כל המהומה נגשתי אל השער, ועמדתי שם והתבודדתי הרבה להקדוש-ברוך-הוא, שיחמל עלי, ויראה את הבזיונות והשפיכות דמים שאני סובל כל הדרך, ושנאו אותי ולא מדברים אתי, שעל-כל-פנים אזכה להכנס ולומר שם את העשרה מזמורי תהלים, שהם ה"תקון הכללי").

והנה באה הפקדה שיכולים להכנס, וכמוכן אני הייתי הראשון שפתחתי את הדלת, ורצתי עד ציון רבנו ז"ל, ונעמדתי שם בפנה, והתחלתי לומר את העשרה מזמורי תהלים בהתעוררות גדולה מאד, וכן התבודדתי אז על כל ה"לקוטי-מוהר"ן", והיינו שם שלש וחצי שעות, כמוכן שכלם שכחו מהגורל והרשימה, כי מרב פחד שלא יגרשו אותנו כל אחד שכח מהשני, וראו פלא על גבי פלא שהד' אמות של רבנו ז"ל הוא מועט המחזיק את המרבה, שהיה מקום לכלם, ולא היו צריכים לדחק אחד את השני (כי הרגע שאין אף אחד חושב מהזולת, רק כל אחד חושב מעצמו, אז יש מקום לכלם, ואז ראיתי שאצל רבנו ז"ל אין שום מיחסים, וכל אלו שחשבו מי בראש, נשארו בבזיון גדול, כי כלם עמדו

יחד בְּהַד' אֲמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהִיָּה מְקוֹם לְכָלִם). וְאֵנִי מְרַב עֲקֻשְׁנוֹת עֲמֻדָּתִי שֶׁמָּה עַל מְקוֹם אֶחָד שֶׁלֹּשׁ נְחָצִי שְׁעוֹת תַּחַת שֶׁמֶשׁ בּוֹעֶרֶת, וְלֹא עֲנִין אוֹתִי שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם (אֵף שֶׁהֵם כָּבֵר גָּמְרוּ ה'תִּקְוֹן הַכָּלְלִי וְהַתְּפִלוֹת וְהַהֲתַבּוּדוֹת, וְיִשְׁבּוּ לְאֹכֵל שֶׁם, וְדִבְרוּ מַה שֶׁדִּבְרוּ וְכוּ' וְכוּ', אוֹתִי לֹא עֲנִין שׁוֹם דְּבָר, רַק לְהַתְּבַדֵּד עַל כָּל ה"לְקוּטִי- מוֹהַר"ן" מַה שֶׁזִּכַּרְתִּי בְּעַל-פֶּה).

וּבֵין כֵּךְ כָּבֵר בָּאָה הַמִּשְׁטָרָה, וְגִרְשׁוֹ אֶת כָּלִם חֲזָרָה אֶל הָאוֹטוֹבוֹס, וְאֵנִי שֶׁעֲמֻדָּתִי בְּעֵינִים עֲצוּמוֹת, לֹא שִׁמְתִּי לֵב בְּכָלִל לְמַה שֶׁקּוֹרָה סְבִיבִי, וְהִמְשַׁכְתִּי לְהַתְּבַדֵּד, וְלֹא שִׁמְתִּי לֵב בְּכָלִל שִׁישׁ מִשְׁטָרָה, וְיִשׁ צְוִי לְחֹזֵר אֶל הָאוֹטוֹבוֹס, וּבֵין כֵּךְ סָפְרוּ אֶת הָאֲנָשִׁים בְּאוֹטוֹבוֹס, וְהִיָּה חֶסֶד אֶחָד, כִּי מְרַב בְּלִבּוֹל וּמַהוּמָה שֶׁנִּתְּהוּהָ אֲזוּ, שֶׁכַּחוּ לְגִמְרִי שֶׁאֵנִי עוֹמֵד אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עִם עֵינַי עֲצוּמוֹת, שֶׁלֹּא יִדְעָתִי וְלֹא שִׁמְעָתִי וְלֹא רִאִיתִי וְלֹא הִרְגַּשְׁתִּי מַה שֶׁקּוֹרָה סְבִיבִי, וּבָאוּ לְחַפֵּשׁ אוֹתִי, וְאֵף שֶׁצִּעְקוּ שֶׁאֵנִי אָבוֹא, לֹא שִׁמְתִּי לֵב אֲלֵיהֶם, עַד שֶׁנִּגָּשׁוּ אֵלַי שׁוֹטְרִים, וְהַתְּחִילוּ לְנַעֲנֵעַ אוֹתִי, וְאֲזוּ פִּתְחֹתִי אֶת עֵינֵי וְהִרְאִיתִי לָהֶם בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹתִי, שִׁיתְּנוּ לִי עוֹד עֶשֶׂר דְּקוֹת לְהִשָּׂאֵר עַל הַצִּיּוֹן, וְהִסְכִּימוּ. וּבֵין כֵּךְ הִעֲמִידוּ שׁוֹמְרִים עַל הָאוֹטוֹבוֹס, שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֵף אֶחָד לְרִדָּת, וְכָל אֲנָשִׁי שֶׁלּוּמְנוּ יִשְׁבּוּ וְשָׂרוּ עַל הָאוֹטוֹבוֹס, כִּי הָיוּ בְּשִׁמְחָה רַבָּה שֶׁזִּכּוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל זְמַן כֹּה הַרְבֵּה, אָבָל לֹא יָכְלוּ לְרִדָּת, כִּי לֹא נִתְּנוּ לָהֶם, וְאֵנִי בֵין כֵּךְ נִשְׁאַרְתִּי עוֹד חֲצִי שָׁעָה, כִּי מִהֲעֶשֶׂר דְּקוֹת שֶׁהִסְכִּימוּ, נִעְשֶׂה חֲצִי שָׁעָה, עַד שֶׁבָּאוּ בְּכַח לְהוֹצִיא אוֹתִי מִשָּׁמָה, אֵף-עַל-פִּי-כֵן הִצְלַחְתִּי עוֹד פַּעַמִּים לְהַתְּחַמֵּק מִיַּדֵּיהֶם וּלְחֹזֵר אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִיִּיתִי עוֹד רַבַּע שָׁעָה, עַד שֶׁעֲלִיתִי לְאוֹטוֹבוֹס, וְאֲזוּ רָאוּ שׁוֹנָאִי, שֶׁלֹּא רַק שֶׁאֵנִי לֹא הִיִּיתִי הָאֲחֵרוֹן לְהַכְנִס אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא לְאֵף אֶחָד לֹא נִתְּנוּ רְשׁוֹת לְהַכְנִס, וּכְשֶׁנִּתְּנוּ רְשׁוֹת, אֵנִי הִיִּיתִי הָרִאשׁוֹן, וְלִצָּאת הִיִּיתִי הָאֲחֵרוֹן, וְהִיִּיתִי כְּמַעַט שָׁעָה יוֹתֵר מִכָּלִם, וְלָכֵן עַל הַדֶּרֶךְ חֲזָרָה הַתְּחִילוּ כָּבֵר הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמִּי, כִּי מְאֹד הַתְּפַעֲלוּ מִגְּדֹל הָעֲקֻשְׁנוֹת שֶׁהִיָּתָה לִי עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלֹּא הָיָה אֲכַפָּת לִי מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלֹא שִׁמְתִּי לֵב לְמַה שֶׁסְּבִיבִי.

אֵנִי כּוֹתֵב לָךְ כָּל זֶה כְּדִי שֶׁתִּבֵּן שֶׁאֲפִילוּ שִׁישׁ כָּאֵן לְמִטָּה רְשִׁימָה אֶת מִי מְקַבְּלִים קוֹדֵם וְאֶת מִי שְׁמִים בְּסוּף, אָבָל לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם יֵשׁ סֹדֵר אַחֵר; אִם מְבַקְּשִׁים מִהֶשֶׁם יִתְּבַרֵךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם מִשְׁתַּנָּה הַסֹּדֵר, מִי שֶׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא הוֹלֵךְ רִאשׁוֹן הוֹלֵךְ אַחֲרוֹן, וּמִי שֶׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא יִהְיֶה הָאֲחֵרוֹן הוּא מְקַבֵּל רִאשׁוֹן. הַשֵּׁם יַעֲזוֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך אני יכול לשמור על עיניי כשאני הולך להפצה בבתים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח על כל העצות והחיזוק שכל כך עוזרים לי בחיים; בעזרת השם אני משתדל להעביר את זה לאחרים, אני הולך להפצה בבתים.

אבל הבעיה שלי שלצערי עדיין לא עבדתי מספיק על שמירת עינים, והרבה פעמים קורה שאישה פותחת לי את הדלת; האם להמשיך להפיץ בבתים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אי אפשר לשער את הגדולה של לעסק בהפצה, לקרב יהודים להקדוש ברוך הוא.

כשרבי נתן זכרוננו לברכה, נסע לארץ ישראל הוא הגיע למצרים, ושם הוא הפיץ כמה מספרי רבינו; אומר רבי נתן (ומי מזהב"ת חלק שני, אות קטו): "בשביל זה לבד כדאי כל היסורים וטלטולים שיש לי, שאני עכשו כמו בגלות מצרים, שאני נע ונד ומטלטל ומבלבל באלכסנדריא של מצרים, אשר מעולם לא עלה על דעתי להיות כאן, אבל כשאני זוכה להזכיר באלכסנדריא בשוק שם הספר של רבנו הנורא זכרוננו לברכה, בשביל זה הכל כדאי, כפי מה שאני מאמין ויודע קצת גדלת קדשת נוראות זה הספר".

רבי נתן פגש שם יהודי ר' אהרן, הוא שאל לרבי נתן אם יש לו אצלו ספרים חדשים, ורבי נתן אמר לו: "יש לי אתי ספר חדש שעוד לא ראיתם, הספר ליקוטי מוהר"ן", בזה רבי נתן החיה את עצמו מאד.

מאוחר יותר כותב רבי נתן עוד פעם (שם, סימן קכה; קכח): "בכל הדרך שהלכתי מסטנבול לאלכסנדריא היה לי צער כשזכרתי שאני מכרח עתה לילך למצרים",

מְקוֹם שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת (דְּבָרִים יז, טז): "לֹא תִסְפּוֹן לְשׁוֹב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה עוֹד"; עִם כָּל זֶה אֲנִי שׂוֹמֵחַ שֶׁיִּכְלֹתִי לִהְיוֹת אֲצֵל מִשְׁהוּא וּלְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן" וְ"סֵפֶר הַמְּדוּת", אוֹמֵר רַבִּי נֵתָן: "זֶה יָקָר בְּעֵינֵי מֵאֹד שְׂזָכִיתִי לְהַשְׁאִיר סֵפֶרִי רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ בְּמִדִּינָה רְחוֹקָה כְּזֹאת".

תִּמְשִׁיךְ לְהַתְחַזֵּק בְּהַפְצָה וְתִשְׁמֹר עַל עֵינֶיךָ, כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁמִירַת עֵינַיִם - הוּא שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו בְּכָל מְקוֹם, וְמִי שֶׁאֵין לוֹ שְׁמִירַת עֵינַיִם הוּא יָכוֹל לְשַׁכַּח בְּחֶדֶר סְגוּר וְלִצְפוֹת בְּלִכְלוּף הַכִּי גְרוּעַ רַחֲמָנָא לִיצְלָן; הַפְצָה הִיא לֹא סְתִירָה לְשְׁמִירַת עֵינַיִם וְשְׁמִירַת עֵינַיִם הִיא לֹא סְתִירָה לְהַפְצָה, כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם, מֵר לוֹ גַּם בְּלִי הַפְצָה.

אֲנִי מִקְנֶה שְׁתֵּבִין לְמַעֲשֵׂה אֵיךְ לְהַתְנַהֵּג.

...

אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלִי?

שְׁאַלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ עֲצָה לְבָעֵינִי שְׁלִי, לְעֲצָרִי אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לְהַתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֵר הָרַע הַנוֹרָא שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית.

עוֹד מִהֵבֶר מַצְוָה שְׁלִי עַד הַיּוֹם, אַרְבַּע שָׁנִים - שֶׁאֲנִי נִכְשֵׁל בְּמַעַט כָּל יוֹם וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְצַאת מִזֶּה. הֵיוּ זְמַנִּים מְסִימִים שֶׁכֵּן הַצְלַחְתִּי לְהַתְחַזֵּק קֶצֶת וְלִהְיוֹת שְׁמוֹר, אֲבָל זֶה לֹא הִתְחַזַּק מַעֲמַד מִיַּד הַרְבֵּה זְמַן.

אֲנִי עוֹשֶׂה הַתְּבוּדָּדוּת, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה, אֲבָל אֲנִי עֲדִיין מִמַּתִּין לַיְשׁוּעָה. אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יָכוֹל לָתֵת לִי עֲצָה וְחִיזוּק בְּעֵנֶן הַזֶּה?

יִישָׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וְאֶרָא, כ"ז טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבֹּד ... נִרְוֵי יֶאֱרִי

קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אוֹמֵר לָךְ? בְּרִגְעַ שְׁנוּפָלִים בְּעֶבְרִיָּה שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, מוֹצִיאִים זֶרַע לְכַטְלָה

רחמנא ליצֵלן - אַזי מר מאד. הַזוהר הַקדוֹשׁ אומֵר (נְיָחִי רִיט ע"ב): "לִית לָךְ חוּבָא בְּעֵלְמָא דְּלֹא אִית לִיה תְּשׁוּבָה", אֵין עֲבִירָה שְׁלֹא מוֹעִילָה עַל זֶה תְּשׁוּבָה, "בֵּר מֵהַאי", חוּץ מֵאָדָם שְׁפוּגִים בְּבִרְיָת, מִי שְׁחוּטָא בְּעִבְרָה הַזֹּאת - כָּבֵר לֹא מוֹעִילָה לוֹ תְּשׁוּבָה, "וְלִית לָךְ לְחִיבָא דְּלֹא חֲמָאן אַפִּי שְׂכִינְתָּא", אֵין אָדָם חוּטָא שְׁלֹא יִזְכֶּה לְרֹאוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם הוּא חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, "בֵּר מֵהַאי", חוּץ מֵהָהוּא שְׁפוּגִים בְּפָגִים הַבִּרְיָת.

חֲכָמֵינוּ וְזָכוֹנֵם לְבִרְכָּה אומֵרִים (נִדָּה יג): "כָּל הַמוֹצִיא שְׂכֶבֶת זָרַע לְבִטְלָה חִיִּיב מִיָּתָהּ. רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אַמִּי אַמְרִי, כְּאִילוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים, רַב אָסִי אָמַר, כְּאִילוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים", כִּי כָּל טָפֶה שֶׁהָאָדָם מוֹצִיא לְבִטְלָה זֶה כְּאִילוֹ הוּא הוֹרֵג אֶת יִלְדָּיו.

זֶה כְּשֶׁהָאָדָם חוּטָא פֻּעֵם אַחַת וְכו' כָּל שָׁכֵן אִם הוּא חוּטָא הִרְבֵּה פְּעָמִים, שְׁנָה אַחֵר שְׁנָה; כְּפִי שְׁאֵתָה כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב 'כָּבֵר אֲרַבַּע שָׁנִים' שְׁאֵתָה חוּטָא כְּמַעֲט בְּכָל יוֹם - הִרִי זֶה מֵר מֵאֵד.

בְּכָל עֲבִירָה בּוֹרָאִים מְלָאכִים רָעִים שְׁלֹא עוֹזְבִים אֶת הָאָדָם, הֵם מְלוּיִם אוֹתוֹ כָּל חַיָּיו עַד לְקִבְרֵהוּ. כְּפִי שְׂרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אומֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"א): "כְּשֶׁנִּפְטָר הָאָדָם, הֵם הוֹלְכִים אַחֵר הַמָּטָה, וּמְקוֹנְנִים עָלָיו, כְּמוֹ בְּנֵי מִמָּשׁ מִמִּין אָדָם, רַחֲמֵנָא לְצֵלָן מִעֲנָשִׁים הִלְלוּ, בִּידוּעַ", עֵינֵי שָׁם, אִם זֶה כָּךְ שְׂכָבֵר לֹא עוֹזֵר לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה מֵה עוֹשִׂים?

דַּע לָךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רִיחֵם עַל דוֹרְנוּ וְהוֹרִיד לָנוּ אֶת הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבֵּינוּ לַעֲוֹלָם, שֶׁהוּא מֵרִים אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לַעֲבִירָה שֶׁל פָּגִים הַבִּרְיָת - הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, וְעַל יְדֵי הַעֲצוֹת שֶׁלוֹ הוּא מַחְזִיר אֶת כּוֹלָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ע"א): בְּעֵינֵי מֵה שֶׁכְּתוּב בַּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (וַיִּשָּׁב קפ"ח): וְיָחִי רִיט). שְׁעַל פָּגִים הַבִּרְיָת אֵין מוֹעִיל תְּשׁוּבָה; אָמַר רַבֵּינוּ: "שְׂאִין הַדְּבָר בֶּן, רַק עַל הַכֹּל מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, וְאָמַר שְׁבֻזָּה מֵאָמַר הַזוֹהַר אֵין שׁוּם אָדָם מִבֵּין הַפֶּשֶׁט רַק הוּא לְבַד, וְהַפֶּלֶל שְׂבָאָמֶת מוֹעִיל תְּשׁוּבָה בּוֹדָאֵי עַל חֲטָא זֶה, אֲפִילוֹ אִם הִרְבֵּה לַפֶּשַׁע חָס וְשָׁלוֹם", אִם אֵתָה רוֹצֵה בְּאֵמֶת לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה יִשְׁנָה רַק עֲצָה אַחַת בְּשִׁבְלָךְ, אֲפִילוֹ עַל הַעֲבִירוֹת הַמְּגוֹנוֹת שְׁאֵתָה כָּבֵר עוֹשֶׂה כָּל כָּךְ הִרְבֵּה שָׁנִים - אֵתָה עֲדִיין יָכוֹל לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה.

הַעֲצָה לָזֶה הִיא תוֹרָה, כְּפִי שְׂרַבֵּינוּ אומֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן יט): "אֲפִילוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מֵאֵד, שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמַצּוֹדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בְּעֲבֵרוֹת

חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הפֶּחַשׁ שֶׁל התורה גדול כֵּל כָּף, עַד שֶׁיִּכְוֹלָה להוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֲבֵרוֹת שְׂרָגִילִין בָּהֶם חס ושלום, וְאֵם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחִיּוּב חֶזֶק, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּף וְכָף, יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה, בְּנִדְאִי יִזְכּוּ לַעֲצֹת מִמְּצוּדָתָם הָרָעָה עַל יְדֵי התורה, כִּי פֶחַשׁ התורה גדול מֵאֵד.

כְּשֶׁרַבִּינוּ אָמַר זֹאת רַבִּי נֶתָן שָׁאַל לְרַבִּינוּ (חֲבִי מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּקַּעג) : "הֲאֵם התורה יִכְוֹלָה לַעֲזוֹר גַּם לְאַחַד שֶׁנִּפְלַע לַעֲבִירָה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לַצֵּלָן?" עֲנָה לוֹ רַבִּינוּ: "וְכִי אָתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל מַעֲלַת התורה הַקְדוּשָׁה? הֲלֹא עֶסֶק התורה הוּא גְדוֹל מִהַכֵּל"; וְאֶפְּלוּ אָדָם פֶּגֶם בְּפֶגֶם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לַצֵּלָן, אִם הוּא יִלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, הוּא יַעֲשֶׂה לַעֲצֻמוֹ קְבִיעוֹת לְלִמּוּד 'כָּף וְכָף', הוּא יִהְיֶה יְהוּדִי כָשֵׁר.

כִּי עַל יְדֵי התורה הַקְדוּשָׁה אֶפְשָׁר לְהַחֲלִץ מִכָּל הָעֲבִירוֹת, כִּפִּי שְׂרַפִּי נֶתָן אוֹמַר (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת חֲכִירוֹת וְקַבְלָנוּת, הַלָּכָה ב, אוֹת יב) : "וְאֶפְּלוּ מִי שֶׁנִּפְלַע לְמָקוֹם שֶׁנִּפְלַע, וְהוּא רַחוּק מֵאֵד מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂיו הָרָעִים, אִף עַל פִּי כֵן יִכּוֹל לְהִתְקַרֵּב לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ 'בְּקָל עַל-יְדֵי לִמּוּד התורה הַקְדוּשָׁה', כִּי התורה הַקְדוּשָׁה יוֹרֶדֶת אֶפְּלוּ לְמִי שֶׁהוּא בְּעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, בְּשֹׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חס ושלום. וּמַעֲזֹרֶת אוֹתוֹ וּמִקְרִבָת אוֹתוֹ לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַכָּלָל, שֶׁהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא יוֹרֶדֶת אֶפְּלוּ בְּעַמְקֵי תְהוֹם לַעֲזוֹר אֶפְּלוּ אֶת הַפְּחוֹת שֶׁבְּפְחוֹתֵימָם, לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַל-יְדֵי עֶסֶק התורה - יִכּוֹלִין לְהִתְקַרֵּב לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ אֶפְּלוּ מִשֹּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חס ושלום, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזִרְזֹנָם לְבִרְכָּה (בְּרִכּוֹת כב) : 'אֵין דְּבָרֵי תּוֹרָה מִקְבְּלִין טְמָאָה', וְעַל כֵּן אֶפְּלוּ הַזִּבְיִן וְהַמְּצֻרָעִים וְכו' עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה וְכו' - זֶה רִמּוֹז שֶׁאֶפְּלוּ אֵלּוּ שֶׁהֵם "בְּסִטְרָא דְּמִסְטָבוֹתָא", - גַּם צְרִיכִים לְלִמּוּד תּוֹרָה, כִּי התורה תִּקְרַב גַּם אוֹתָם לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים לא, יז-כא) : "וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי וְכו' וְעִנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו וְכו', כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זֶרַעוֹ", הֵינּוּ שֶׁאֶפְּלוּ כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל הֵם חוֹטְאִים חס ושלום וְעַל יְדֵי הָעֲבִירוֹת הֵם מִתְּרַחֲקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִהְיָה הַסְתַּרְת פָּנִים חס ושלום, עִם כָּל זֹאת הֵם יִחְזְרוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי התורה הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְעִנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְכו' כִּי לֹא תִשָּׁכַח" וְכו'. עֵינֵי שֵׁם.

בְּדֶרֶךְ כָּלָל, כָּל אֵלּוּ שֶׁנִּפְּלוּ בַּעֲבֵרוֹת מְרוֹת, בְּפֶרֶט בַּעֲבִירָה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לַצֵּלָן, אֵין לָהֶם כְּבָר מִחַ לְהַבִּין אֶת הַלִּמּוּד, כִּי הַמַּחַ שְׁלָהֶם נִשְׁרָף מִהָעֲבִירָה הַזֹּאת. הַדֶּרֶךְ הַיְחִידִּה עֲבוֹרָם הִיא שִׁיקְחוּ אֶת סֵדֶר הַדֶּרֶךְ הַלִּמּוּד שֶׁל רַבִּינוּ (מִבְּבֹאֵר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו) לְגִרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֶפְּלוּ

בלי הבנה כלל וזה יחלץ אותם מהבעיה שלהם ויעצור אותם מהרגילות שלהם. יש לי עוד הרבה לכתב, אבל אני צריך להכנס לתלמידים שלי; הבחורים ממתינים לי שאתזק אותם. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

<<השלמת מכתבים משנת תש"פ>>

איך אני יכולה להגמל מללכת לישון מאוחר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מורה לילדות קטנות, ובזכות השיעורים שלך, ובפרט שיעורי החנוך האדירים, יש לי הצלחה אדירה בעבודת הקודש שלי, ואני משתדלת להכניס בילדות אהבה להשם יתברך, אהבה לעם ישראל, יראת שמים, ובעקר תפילה והתבודדות, אני רוזה נחת כשאני עורכת הגרלה, לראות איך כל הילדות מבקשות מהשם יתברך שהן תזכינה בגורל. הבנות חיות עם הקדוש ברוך הוא ומבקשות מהקדוש ברוך הוא כל דבר.

יש לי בעיה אחת שבליילה אני הולכת לישון מאד מאוחר, יש לי הרבה דברים להכין ליום הבא בבית הספר, אני גם עושה התבודדות במשך שעה כל לילה ויוצא שאני הולכת לישון מאד מאוחר, אני ישנה מקסימום 5 עד 6 שעות בלילה, וממילא לא שיך שתהיה לי הרחבת הדעת מלאה ביום הבא.

כמה שאני מבקשת מהשם יתברך שאלף לישון מקדם, עדיין לא הצלחתי. ואחרי שמיעת שיעורי החנוך שמלמדים צריכים ללכת לישון מקדם, אני מקבלת עלי לעשות זאת, אבל אני לא מצליחה. אני מבקשת תמיד לפני השינה שהנותן לייעץ כח יתן לי כוחות למעלה מדרך הטבע ואני רואה שזה עוזר לי לשרד את היום בחסדי השם, אבל בתוכי אני יודעת שאני לא עושה נכון, לכן אני רוצה לשאול אם ישנה עוד דרך להגמל מההרגל הרע הזה.

אגב, מאז שראיתי בין המכתבים שאתם מביאים לבחור תפילה חמה ממוהרא"ש למציאת הזווג, הדפסתי את זה, ואני גם אומרת את זה. השאלה שלי היא האם יש תפילה מיחדת לבנות או שזה אותו דבר?

ישר כח גדול.

תשובה:

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרָשֶׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טִבֵּת, שְׁנַת ה'תש"פ

... תח"י.

קבלתי את המכתב.

אתם לא יכולים לתאר לעצמכם את הגדולה של מורה לבנות, לחנך אותן שהן יגדלו לאמהות יהודיות פשוטות; בפרט ילדות קטנות שהן צדיינים מאד תמימות, הן מקבלות ובולעות כל מילה שהן שומעות.

אתם צריכים לשמוח שיש לכם עבודה כזאת קדושה, כי תכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות", מי שלומד תורה עם ילדי ישראל נמשל לכוכבי השמים; יש לו אין ספור זכויות, כמספר הכוכבים שיש בעולם.

מורה צריכה לאכול ולישון טוב כמו שההלכה אומרת (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנעור בליילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה", למלמד אסור להיות ער עד שעת ליילה מאחרת כדי שהוא לא יהיה עיף ואותו דבר עם מורה; אם עיפים, לא ישנו טוב, אז מתרגזים יותר מהר חס ושלום, עלולים להגיע להכאיב לילדים וכו'; אותו דבר עם אוכל, אם לא אוכלים כראוי, ורעבים, עלולים חס ושלום להתעצבן על הילדים. לכן עליכם להזהר ללכת לישון מקדם כדי שתהיו רעננים, וכל היום ילך יותר בקלות.

תבקשו מהשם יתברך בכל יום: "רבונו של עולם תעזר לי שאוכל למצוא את זיווגי מהר ובקלות, תעזר לי שאקבל בעל צדיק, בעל שיחיה אתך ועם התורה; אבא יקר תעזר שאתחתן עם בחור פשוט שחי עם צדיק והולך בדרך הצדיק, אם נכתב לי חס ושלום בעל כמו עשו אני מבקשת ממך אבא יקר שתחליף לי את השידוך ותתן לי בעל כמו יעקב אבינו.

רבוץ העולמים אני יודעת ומאמינה שתפלה יכולה לשנות את הזיווג, כמו שרבינו אומר (ספר המדות, אות חתון, סימן ט): "על ידי תפלה יכול לשנות זיווג הנכרז בשמים", אני מבקשת ממך אבא יקר, תעזר שאקבל בעל טוב שיחזק אותי, ישמח אותי וביחד נקים בית יפה".

ובזכות שתלמדו עם הילדות, לא תעשו אפליות בין הילדות העשירות לבין העניות, אתם לא תבדילו בין הבנות שלבושות יקר או זול, בזכות שתשמרו על

הרגשות של הילדות הקדוש ברוך הוא יקבל את התפלות שלכם, כמו שהחכמים הקדושים מספרים (תענית כד.): היתה פעם בצרת - לא ירד גשם הרבה זמן, והתקבצו בבית הכנסת להתפלל על גשם, יהודי פשוט נגש לעמוד ומיד כשהוא אמר: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" התחיל לרדת גשם, שאלו אותו: "מה הם מעשיך הטובים?" הוא ענה: "אני מלמד בדרדקי - אני לומד עם ילדי ישראל ואני לא עושה הבדל בין ילד שאבא שלו משלם לי כדי שאלמד אותו, לבין ילד שאביו לא משלם לי; עוד מנהג יש לי כשאני רואה ילד שלא רוצה ללמוד, אני משחד אותו; אני קונה אותו, יש לי בבית אקווריום של דגים ואני משכנע אותו שאם הוא ילמד אני יראה לו את הדגים ועל ידי זה הוא מתחיל ללמוד"; רואים מכאן שאם מלמד, מורה, שומרים על הילדים של הקדוש ברוך הוא, יש להם כח בשמים ומקבלים את כל התפלות שלהם.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך אני יכולה להחזיק מעמד כשעדין לא זכיתי לילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני אשה, התחתנתי לפני קרוב לשנתיים, ועדיין לא זכיתי לילדים, לאחרונה אבדתי וכו' וזה נורא מפריע לי, אני מרגישה ממש כשלוץ אחד גדול. מיד אחרי החתונה קויתי כל כך לזכות לילד, אבל כל יום אני נשברת יותר ויותר כשאני רואה שעדין לא נושעתי.

עשיתי ממש גלות לעצמי, אני לא הולכת לחתנות, כי אני לא רוצה להיות המסכנה, אני מרגישה שאני מצטרת את הורי שמחכים לנכדים, והכי אני מרגישה שהקדוש ברוך הוא כועס עלי, אני מתפללת ועושה מצוות ומשתדלת להיות טובה, למה הקדוש ברוך הוא עושה לי את זה? ואם הוא לא צריך אותי, למה שימשיך להיות לי רגש לתורה ומצוות?

אני יודעת שאסור לשאול שאלות על הקדוש ברוך הוא, אבל מה אעשה שיש לי בן קושיות? אני לא מצליחה להוציא את זה מהראש. איך אני יכולה להחזיק את עצמי שמחה ולהפסיק להסתכל שחור על כל דבר? איך אני יכולה לחזור לחשב נורמלי ולאהב את השם יתברך ואת היהדות, בזמן שלכונן יש ילדים ורק לי לא?

ישר כח.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרָשֶׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טֵבֵת, שְׁנַת ה'תש"פ
מֵרַת ... תַּחֲיִי'.

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

אֶת עֲדִין בְּכָלֹל לֹא מִסְכָּנָה, אַתֶּם רַק שְׁנַתִּים אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה, עוֹד יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים.
מֵה שְּׁאִבְדָּת וְכו' זֶה צָרִיךְ לַחֲזֹק אִתְּכֶם, כִּי מִזֶּה רוֹאִים שְׁאַתֶּם יְכוּלִים לְלַדֵּת יְלָדִים
וְעוֹד יִהְיֶה לָכֶם בֵּית מָלֵא בִּילָדִים.

אַתֶּם לֹא נוֹהֲגִים טוֹב בְּזֶה שְׁאַתֶּם מְסַגְּרִים, אַתֶּם לֹא יוֹצְאִים מִהַבֵּית וְאַתֶּם לֹא
הוֹלְכִים לְשִׁמְחוֹת; לָמָּה שְׁתַּסְתַּכְּבוּ עִם הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹעֵס
עֲלֵיכֶם? לָמָּה תִּהְיוּ שְׂבוּרִים וְתַחֲשָׁבוּ שְׁאַתֶּם מְצַעְרִים אֶת הַהוֹרִים? ! אִם הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹד לֹא נָתַן לָכֶם יְלָדִים אַתֶּם לֹא מְצַעְרִים אֶת הַהוֹרִים, בְּזֶה שְׁאַתֶּם
נִשְׁאַרִים בְּבֵית בְּדָכָאוֹן וּבְמָרָה שְׁחוּרָה בְּזֶה אַתֶּם תִּכְאָבוּ לָהֶם.

אִם אַתֶּם רוֹצִים יְלָדִים צָאוּ מִהַגְּלוּת שְׁלָכֶם, מִהֶעֱצַבְוֹת; רַבִּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת,
אוֹת בְּנִים, סִימָן כב): "מֵה יַעֲשֶׂה אָדָם וַיִּהְיֶה לוֹ בְּנִים? יַפְזֵר מַעוֹתָיו לַעֲנִיִּים, וַיִּשְׁמַח
אֶת אִשְׁתּוֹ", רוֹאִים שֶׁשְׂמִיחָה מְבִיאָה אֶת כָּל הַיִּשּׁוּעוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֵה אָנִי עוֹנָה לְבָנִי שֶׁשּׁוֹאֵל עַל קְדוּשָׁה?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רִאשִׁית אָנִי רוֹצֶה לְהוֹדוֹת לְרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְהַחֲזִיוֹק.

בְּנִי הוּא בֶן עֶשֶׂר וְהוּא מֵאֲזִין הֶרְבֵּה לְשִׁיעוּרִים, לְאַחֲרוֹנָה הוּא שּׁוֹאֵל אוֹתִי מֵה זֶה פָּגַם
הַבְּרִית שְׂרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה מְדַבֵּר עַל זֶה הֶרְבֵּה שְׁזָה מְאֹד חֲמוּר, וּמֵה הַפְּנִיָּה לְהִזְהָר מֵאֲנָשִׁים
חוֹלִים, וְעוֹד בְּאֵלָה שְׁאֵלוֹת. עָנִיתִי לוֹ שֶׁשְׂשִׁיגְדֵל הוּא יְבִין, אָבֵל הוּא יֵלֵד חֶכֶם וְתִשְׁבּוֹת בְּאֵלָה
לֹא מִסְפָּקוֹת אוֹתוֹ.

אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה יִכּוֹל לִזְמַר לִי מֵה אָנִי יְכוּל לַעֲנוֹת לוֹ.

יִישָׁר כַּח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תש"פ

לקבוד ... נרו נאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין את שאלתך, ועוד יותר אני מתפלא על תשובתך "שנה קשור לגיל, וכשתגדל הוא יבין", כשאין פה מה להבין. אלו דברים שכל אחד צריך לדעת, צעירים ומבוגרים, "הקדוש ברוך הוא לא מרשה לגעת באות ברית קודש ואם נוגעים וכו' וכו' פוגמים בברית רחמנא ליצלן", בלי למה וכלי כמה; נערים וזקנים צריכים לדעת להזהר מאנשים שרוצים לטמא, להשמר מחברים שמדברים נבול פה.

כשהיינו ילדים צעירים היינו מתאספים בכל מוצאי שבת בפרשיות של שובבי"ם לשמוע דברות קודש מהרבי הקדוש מסאטמאר זכורו יגן עלינו; שמעו את הקלטות של התורות של שובבי"ם איך שהרבי בוכה שיתזו בתישבה ויזוהרו לא לפגם במדת היסוד, זה רחץ לנו את הנשמה והכניס בנו יראת שמים, שנהנה להיות שמורים מעבירות.

כמו כן המלמדים שלי דברו הרבה מקדשת הברית; למדתי בחידר של סאטמאר בבורו פארק, שם המלמדים מדברים מקדשת הברית, לומדים עם הילדים כמו שהרבי מסאטמאר זי"ע צוה, שידברו לילדים שיתזו לא להניח את הידים על אות ברית קודש, וישמרו על העינים וכו' וכו'.

כשרוחצים את הילד וכשהילד הולך לשירותים משננים את זה אתו כמו הלכות אחרות, למשל הלכות מקצה, צריכים בכל שבת שוב ושוב לשנן עם הילדים שאסור לגעת במקצה, ואם רואים שהוא נוגע בדבר שהוא מקצה אומרים לו: "שבת", "מקצה", - עד שנה נכנס בילד; הוא מבין שליהודי אסור לגעת במקצה.

אם הבן שלך ישאל אותך: "אבא למה אסור לגעת במקצה? אתה תענה לו: "כשתגדל תבין", או שתגיד לו בפשטות: "כי הקדוש ברוך הוא לא מרשה" כן עם שמירת הברית; מה זה פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה? "שאסור לשים את הידים על הברית", מה זה להיות קדושים? "לשמור על העינים", למה? "כי הקדוש ברוך הוא לא מרשה".

אִי אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ שֶׁהַמְלָמְדִים וְהַמְגִידֵי שִׁיעוּרִים מְדַבְּרִים מִזֶּה כִּי לֹא כָּל הַמְלָמְדִים וְהַמְגִידֵי שִׁיעוּרִים מְדַבְּרִים מִזֶּה, הַמְגִידֵי שִׁיעוּרִים וְהַמְלָמְדִים לֹא יוֹדְעִים כַּמָּה חֲמֹר שֶׁלֹּא לִוְמָדִים עִם הַיְלָדִים לְהִשְׁמֵר מִעֲבִירוֹת. הָרֵב הַקְדוּשׁ מִסְּאֻטְמָאָר זי"ע סִפֵּר בְּאַסִּיפַת מְלָמְדִים אֶת הַסְּפֹר שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה מְסַפְּרִים (תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ רַבָּא, פֶּרֶק יח): אֱלִיהוּ הַנִּבְיָא סִפֵּר: פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מֵהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה שֶׁל בָּבֶל וְנִכְנַסְתִּי לְעִיר גְּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְאִין שָׁם עַפּוּ"ם כָּלֵל. וּמִצָּאִיתִי שָׁם מְלָמֵד תִּינוּקוֹת אֶחָד, וַיִּשְׁבּוּ לִפְנֵי מֵאֲתִים נְעָרִים שָׂרְבָם בְּנֵי שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּבְנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה. וְלִשְׁנָה הָאַחֶרֶת חֲזַרְתִּי לְשָׁם וּמִצָּאִיתִי אֶת הַתְּלָמִידִים וְאִין רַבָּם בִּינֵיהֶם, אֲלֹא בֶן אֶחָד בֶּלְכָד שֶׁהוּא הָיָה הֵן בֶּן בְּנוֹ. שֶׁבִּשְׁבִּיל מַעֲשֵׂיהֶם הַמְקַלְקָלִים שֶׁל אוֹתָם נְעָרִים מֵת רַבָּם וּמֵתָה אִשְׁתּוֹ וּמֵת בְּנוֹ וּמֵת בֶּן בְּנוֹ וּמֵתוּ כָּל אוֹתָם הַנְּעָרִים שָׂרְבָם בְּנֵי שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה וּבְנֵי עֶשְׂרִים. וְלֹא נִשְׁתַּיְרוּ רַק הַקִּטְנִים, וְהָיִיתִי בּוֹכָה וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם עַד שֶׁבָּא אֵלַי מֶלֶאךָ מִהַשָּׁמַיִם וְאָמַר לִי: מִפְּנֵי מָה אַתָּה בּוֹכָה וּמִתְאַנַּח? אֲמַרְתִּי לוֹ: וְכִי לֹא אֲבָכָה וְאִתְאַנַּח עַל אֱלֹו שֶׁבָּאוּ לִידִי מִקְרָא וּמִשְׁנָה וְעַכְשָׁו הִלְכוּ לָהֶם וְהָיוּ כְּלֵא הָיוּ? אָמַר לִי: לֹא יָפָה עֲשִׂיתְ שְׂאֵתָה בּוֹכָה וּמִתְאַבֵּל וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם. אֲמַרְתִּי לוֹ: מִפְּנֵי מָה? וְאָמַר לִי: שֶׁהֵם הָיוּ עוֹשִׂים דְּבָרִים מְכַעְרִים וְדְבָרִים שְׂאִינָם רְאוּיִים וּמְקַלְקָלִים בְּעֶצְמָם. וְהָיוּ מוֹצִיאִים שְׁכֶבֶת זָרַע חֲנָם וְהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים בְּעֶצְמָם שֶׁהִמִּיתָה מִשִּׁיגָתָן. וְסֵיִם הִרְבִּי מִסְּאֻטְמָאָר זי"ע: "רְוֹאִים מִכָּאן שֶׁמִּנָּח חוֹב עַל הַמְלָמְדִים לְלַמּוֹד עִם הַיְלָדִים אֶת חֲמַרַת הָעֵנִין שֶׁל פָּגֶם הַבְּרִית. אֲשֶׁרִי הַהוּרִים שְׁשׁוּמְרִים עַל יְלָדֵיהֶם, הֵם יִרְאוּ מִקֵּם הַרְבֵּה נִחַת.

...

הָאֵם לְהוֹלִיד עוֹד יְלָדִים?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְהַחֲזִיקוֹת שֶׁנּוֹתְנִים הַרְבֵּה כַּח בַּחֲיִים.

אֲנִי אֲמָא לְשִׁלּוּשֵׁי יְלָדִים, וְכָל פַּעַם אַחֲרֵי הַלִּידָה נִכְנַסְתִּי לְדִכְּאוֹן חֲזָק, אֲבָל אַחֲרֵי הַלִּידָה הַשְּׁלִישִׁית מַעֲבִי הָיָה מְאֹד קָשָׁה, הָיִיתִי צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּבֵית חוֹלִים לְתַקּוּפָה וּלְקַחְתִּי תְּרוּפּוֹת. בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁבְּסוּף חֲזַרְתִּי לְעֶצְמִי, וְהָיוּ אֲנִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲמָא בְּרִיאָה וְאֲנִי כְּבֵר לֹא צָרִיכָה

לְקַחַת שׁוֹם תְּרוּפוֹת.

הַשְּׂאֵלָה שְׁלִי הִיא אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ, הַיֵּלֶד הַצֶּעִיר שְׁלִי כִּכֵּר בֶּן אַרְבַּע וְחֹצִי, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצָה עוֹד יְלָדִים, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד מְפַחַדֶּת מִזֶּה, וְעוֹד יוֹתֵר אֲנִי לֹא רוֹצָה עוֹד פֶּעַם לְצַעֵר אֶת בַּעֲלִי וְיְלָדִי.

אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה יְכוּל לֹאמֹר לִי מַה לַּעֲשׂוֹת.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַכֹּל.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טֵבֵת, שְׁנַת ה'תש"פ

מֵרַת ... תַּחֲנִי'.

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

תִּהְיֶה שְׂמֵחִים עַל הַנִּסִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אִתְּכֶם, יֵשׁ לָכֶם בַּעַל וּשְׁלוֹשָׁה יְלָדִים; כַּמָּה יְהוּדִים מְחַכִּים לְהוֹשִׁיעַ לְפָחוֹת בְּיֶלֶד אֶחָד, וְלָכֶם יֵשׁ בְּלִי עֵין הָרַע שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים מְאִירִים, אַתֶּם צָרִיכִים לְרַקֵּד מִשְׂמִיחָה.

תִּתְחַזְּקוּ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה; רַבֵּינוּ הִקְדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב'), סִימָן כד): "מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהַתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחָרָה בְּכָל כּחוֹ, וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם - כָּלָם בָּאִין רַק מִקְּלָקוּל הַשְּׂמִיחָה". וְרַבֵּינוּ מִמְּשִׁיךְ שֶׁם וְאוֹמֵר: "גַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַמַּחֲלּוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמִיחָה".

בִּינְתָּיִם תִּשְׁמְרוּ עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָכֶם.

...

כַּמָּה יֵלֶד צָרִיךְ לְלָמוּד?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי בֶּן אַחַת עֶשְׂרֵה, וְרִצִּיתִי קוֹדֵם לְהוֹדוֹת עַל הַמִּכְתָּב שֶׁרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א הִחְזִיר לִי [הַמִּכְתָּב מוּבָא בְּסוּף מִכְתָּב זֶה] זֶה מְאֹד חֲזָק אוֹתִי. גַּם זְכִיתִי בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת לַעֲשׂוֹת סִיּוּם עַל גְּמָרָא מְסֻכָּת בִּרְכוֹת.

רִצִּיתִי לִשְׂאוֹל כַּמָּה שְׂאֵלוֹת.

יש לנו ברוך השם משפחה גדולה עם אחים ואחיות, ואני מפריע להם הרבה פעמים. כבר בקשתי כמה פעמים מהשם יתברך שלא אפריע להם, אבל היצר הרע מתגבר עלי. מה אני יכול לעשות?

ראש הישיבה שליט"א אומר בדרשות שלא טוב לקרוא ספרי קומיקס וגם אבי אומר כך. אבל הבנות אצלנו בן מכניסות את זה ואני מאד אוהב לקרוא את זה, מה אני יכול לעשות? אמא שלי קונה לי ספרים של ספורי צדיקים, אבל אני מסיים את זה מהר מאוד. אני רוצה ללמוד הרבה תורה, אבל אני יודע שראש הישיבה שליט"א אומר שילד צריך גם לשחק, ולא רק ללמוד כל הזמן, אני מגיע הביתה מהתלמוד תורה בשעה חמש וחצי, ואני רוצה סדר כמה ללמוד לעצמי בזמני הפנוי.

תודה רבה על הפל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תש"פ

לכבוד הילד הנחמד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

שמחתי לשמוע שזכית לסים מסכת ברכות; אתה ילד צעיר בן אחת עשרה ויש לך שכל כמו לאדם מבוגר, לחטוף ללמוד את התורה הקדושה על סדר דרך הלימוד שקבלנו מרבינו הקדוש, שאפילו שלא מבינים את המלים שיאמרו את אותיות התורה (שיחות הר"ן, סימן עו).

על השאלה הראשונה שלך, שאתה רוצה לעבוד על המידות שלך; על זה צריך הרבה לעצוק אל השם יתברך, זה לא הולך בזמן קצר. כמו שהרבי ר' אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו מפרש מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא כ): "כבר צנח הכהן אנא השם, ונשמע קולו ביריחו", הוא אומר (נועם אלימלך, תחלת פרשת וישלח): "שזמן ארוך צריך האדם לעצק אנא השם, עזרני שאזכה לעבודך באמת, ואז ונשמע קולו, אבל לא בימים מועטים", צריכים לעצוק הרבה אל השם יתברך עד שזוכים להיות צדיק.

בענין לקרוא קומיקס וכו'; עדיף שתקרא ספורי צדיקים, ספורים איך שצדיקים חיו ועל ידי זה יכנס בך חשק חזק וגעגוע להיות צדיק. רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים הוא דבר גדול מאוד, כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק

נִמְרָץ מֵאֵד". כְּשֹׁמְעִים סְפּוֹר מִצְדִּיק הַלֵּב מִתְּלַהֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְקַבְּלִים חֶשֶׁק גָּדוֹל לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כֶּשֶׁר כְּשֵׁרֹאִים לְמַה הַצְדִּיק זָכָה כְּשֶׁהוּא עֹמֵד בְּכָל הַנְּסִינּוֹת שְׁלוֹ, וְרוֹצִים גַּם לְהִיּוֹת צְדִיק.

עַל שְׂאֵלְתָּךְ כִּמָּה לְלַמּוֹד וְכו'; כְּשֶׁאַתָּה מְגִיעַ הַבִּיטָה מִהַתְלַמּוּד תּוֹרָה לְךָ לְשַׁחֵק קֶצֶת, מֵאֵד בְּרִיא לִילָדִים לְהוֹצִיא אֶת הַמְּרָץ; קוֹדֵם לְךָ לְשַׁחֵק קֶצֶת, לְרַקֵּד וּלְקַפֵּץ עִם חֲבֵרִים, אַחֵר כִּךָ תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁיעוּר לְהַמְשִׁיךְ בְּש"ס כְּסִדְרָן. חֲפֹשׁ לְךָ מְקוֹם שֶׁקֵּט, אוֹ בְּבֵית אוֹ בְּבֵית כְּנֶסֶת רְגוּעַ וְתִלְמָד דָּף אַחֵר דָּף, כִּךָ תִּזְכֶּה לְלַמּוֹד וּלְסַיֵּם ש"ס עוֹד לִפְנֵי הַבַּר מִצְוָה שְׁלֶךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ צֵלֶם אֱלֹקִים.

הַעֲקֵר שֶׁתִּתְנַהֵּג עִם הַעֲצָה שֶׁל רַבֵּינוּ, הַעֲצָה שְׁמַשִּׁיחַ יְכָנִים בְּעוֹלָם; לְךָ לְטִיֵּל קֶצֶת וְתִשְׁיַח אֶת לִבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּקֶשׁ מִמֶּנּוּ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲזֹר לִי אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת צְדִיק, אֲנִי רוֹצֶה לְחִיּוֹת אִתָּךְ, אֲנִי רוֹצֶה לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּךָ, לֹא לְהִסְתִּיחַ אֶת הַדַּעַת מִמֶּךָ". וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל.

חֲזוּק וְאַמֵּץ בְּכָל הַכּוּחוֹת שְׁלֶךְ.

[הַמְּכַתֵּב שֶׁנוֹזֵכֵר לְעִיל:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר עַל עֵינֵי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת לְךָ לך, ח' חֲשׁוֹן, שְׁנַת ה'תש"פ

לְכַבּוֹד הַיָּלֵד הַנִּחְמָד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

שְׁמַחְתִּי לְשִׁמּוּעַ אֶת הַחֲדָשׁוֹת הַנִּהְדָּרוֹת, שֶׁכָּכֵר זְכִית לְלַמּוֹד וּלְסַיֵּם פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה; אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר לְעֶצְמְךָ מַה זֶה אוֹמֵר, שֶׁיֵּלֵד בֵּין אַחַת עֲשָׂרָה כָּכֵר סִיִּם פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה.

מוֹהֲרָא"ש זְכָרֵנוּ לְבִרְכָּה הִיא אוֹמֵר לְבַחוּרִים בִּישִׁיבָה, כְּשֶׁסִּפְּרוּ לוֹ עַל סִיּוֹם מִשְׁנֵיּוֹת הוּא הִיא אוֹמֵר: "צֵא לְרִחוּב, תַּעֲצֹר אֲדָם וְשָׂאֵל אוֹתוֹ אִם הוּא כָכֵר סִיִּם מִשְׁנֵיּוֹת, הוּא יִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ כְּאִילוֹ נִפְלַת מִהֵרֵחַ", וּבְרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁאַתָּה מְנַצֵּל אֶת זְמַנְךָ עִם דְּבָרִים טוֹבִים.

עַל שְׂאֵלְתָּךְ לְגַבִּי שְׁמִירַת עֵינַיִם וְכו'; בְּכָל פַּעַם לִפְנֵי שְׂאֵתָה יוֹצֵא מִהַבִּית תַּעֲמֹד לִיד הַמְּזוּזָה, שִׁים אֶת יָדְךָ עַל הַמְּזוּזָה וּבְקֶשׁ בְּמַלִּים הֵאֱלָה: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר עַל עֵינֵי, שֶׁלֹּא אֶכְשֵׁל וְאֶסְתַּכֵּל אִיפֹה שְׁאֲסוֹר, אֲבָא יִקָּר עֲזֹר לִי שְׁאֲחֻזֵּר בְּשָׁלוֹם". וְתֹאמַר אֶת הַפְּסוּק: "'הֵן אֶרְאֶלֶם צָעָקוֹ חֲצָה מִלְּאֲכִי

שְׁלוֹם מֶר יִבְכְּיוֹן" (ישעיהו לג, ז), שְׁנָה מְסוּגֶל לְעֵינַיִם טְהוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁרְבִינוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת רֵאשִׁית, חֶלֶק ב', סִימָן ט): "כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְשׁוֹק וּמִתְיַרֵּא שֶׁלֹּא יָבוֹא לִידֵי הַרְהוּר עַל יְדֵי הָרֵאשִׁית שִׁירָאָה נָשִׁים יָפוֹת, יֹאמֵר הַפֶּסוּק "הֵן אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חוּצָה" וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה יִנָּצֵל מֵרָאוֹת".

כְּשֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ שׁוֹב לְצִיּוֹן שֶׁל מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּזְכֹּר אוֹתִי בְּצִיּוֹן וּתְבַקֵּשׁ עָלַי, שְׁמִי הוּא יוֹאֵל בֶּן רִיצָא רַעְכָּל. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

[...]

לָמָּה מוֹהֲרָא"ש לֹא הִמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר "לְהַבּוֹת אֵשׁ"?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי כְּבֹר מֵאֲזִין לְשִׁיעוּרִים שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א לְמַעַלָּה מִשְׁנֵתִים, זֶה גֶרֶם לִי לְלַמֹּד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, יֵשׁ לִי שִׁיעוּרִים קְבוּעִים בְּמִשְׁנֵיזוֹת, גְּמָרָא וְעוֹד הַרְבֵּה, תּוֹדָה רַבָּה. רֵאשִׁיתִי אֶת הַסֵּפֶר "לְהַבּוֹת אֵשׁ" שֶׁל מוֹהֲרָא"ש עַל "תִּיקוּנֵי זוֹהַר", וְאֲנִי מִתְפַּלֵּא לָמָּה מוֹהֲרָא"ש לֹא הִמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר. מוֹהֲרָא"ש כְּבֹר הַתְּחִיל לְכַתֵּב אֶת זֶה בְּשָׁנַת תִּשְׁמ"ט, וּמֵאֲזִי הוּא כָּתֵב הַרְבֵּה סִפְרִים אֲחֵרִים, לָמָּה הוּא לֹא סִיֵּם אֶת הַסֵּפֶר?

יִישַׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טִבֵּת, שְׁנַת ה'תש"פ

לְכַבֹּד ... נִרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם יֵשׁ לְךָ אֶת הַסֵּפֶר "לְהַבּוֹת אֵשׁ", אֶת הַפְּרוּשׁ שֶׁמוֹהֲרָא"ש כָּתֵב עַל תִּיקוּנֵי זוֹהַר, כְּדָאִי לְךָ לְלַמֹּד אֶת הַהִקְדָּמָה שֶׁל הַסֵּפֶר. מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב שֶׁבְּכָל יָמָיו, כְּשֶׁהוּא לָמַד אֶת הַתְּקוּנִים הוּא לֹא רָצָה לְכַתֵּב אֶת הַפְּרוּשִׁים עַל הַתְּקוּנִים מִפְּנֵי שְׁתֵּי סְבוֹת, אֶחָד כִּי רְבִינוֹ אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רפח): "וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד, לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סִפְרִים לְבָאֵר עֶצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁשׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הָעֵיּוֹן, כִּידְעוּ לְכָל גְּדוּלַת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְדוּשׁ וְעֲמֻקּוֹת סוּדוֹתָיו... אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת

אֵילֵי נְבוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתַי וְרַמְיֹזוֹתַי וְכוּ"; לֵכֵן - כּוֹתֵב מוֹהֲרָא"ש -
הוּא לֹא כָּתֵב בְּכָל יָמָיו אֶת הַפְּשָׁטִים, רַמְזִים וְהַסּוּדוֹת שֶׁהוּא חֲדָשׁ.

עוֹד טַעַם אוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש, שֶׁמִּי שִׁוֵּדַע וּבִקִּיא בְּתַקוּנֵי זוֹהַר יוֹדֵעַ שֶׁכַּמֶּעַט בְּכָל
שׁוּרָה, כָּל שְׁתֵּי שׁוּרוֹת מְדַבֵּר מְדַבְּרִים אַחֲרִים, בְּדָף אֶחָד מְדַבֵּר מִהֲרַבָּה מְאֹד
דְּבָרִים, מַעֲלָמוֹת שׁוֹנִים וּמַסּוּדוֹת שׁוֹנִים, כִּידוּעַ לִידוּעִים, מִמִּילָא לֹא שִׁיךְ לְכַתֵּב
אֶת זֶה כִּי זֶה יִרְאֶה מַעֲנִין וְכוּ'.

מֵה שֶׁמוֹהֲרָא"ש, כֵּן הִתְחִיל לְכַתֵּב הִיךְ כְּשֶׁמוֹהֲרָא"ש, הִיךְ בְּבֵית הַחֹלִים בִּשְׁנַת
תש"מ ט"א אַחֵר שֶׁעָבַר תְּאוֹנָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּהַר י"א אֵיר תש"מ ט"ט
וְנִנְיָרָךְ לַעֲבֹד נִתְּוִחַ, הוּא חֲזָר לְאַמְרִיקָה בְּיוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּחֻקְתִּי וְנִכְנַס לְבֵית
הַחֹלִים, וְאָז הִתְחִיל עוֹד פַּעַם לְלַמֵּד תַּקּוּנֵי זוֹהַר, כְּפִי שֶׁצָּוָה רַבֵּנוּ שֶׁנִּלְמַד תַּקּוּנֵי
זוֹהַר כָּל הַשָּׁנָה לֹא רַק בְּחֲדָשׁ אֱלוּל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ח) וּמוֹהֲרָא"ש קָבַל עַל עֲצָמוֹ
שֶׁאִם הִנָּתוּחַ יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם הוּא יַעֲלֶה עַל הַכְּתָב אֶת כָּל הַחֲדוּשִׁים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ לוֹ.
זֹאת אֵתָּה יוֹדֵעַ שֶׁמוֹהֲרָא"ש כָּתֵב פְּרוּשׁ עַל כָּל סֵפֶר הַזוֹהַר "מְרָאָה אֲשׁ", אֲבָל
מוֹהֲרָא"ש לֹא הִדְפִּיס זֹאת, מוֹהֲרָא"ש הֶעֱדִיף לְמַחֵק קוֹנְטֶרַס וּלְהִדְפִּיס עוֹד
קוֹנְטֶרַס שֶׁיִּכּוֹל לְהַצִּיל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹד קוֹנְטֶרַס בְּשִׁבְלִי לְחֻזֵּק בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת
חֲסִרֵי אוֹנִים; זֶה הִיךְ הֶעֱקָר שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, לְחֻזֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, לְתַתּ לָהֶם אֶת
הַעֲצוֹת הַמְּתוּקוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ.

אֶת זֶה עָלִינוּ לְחֻקוֹת; עָלִינוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי שֶׁל מוֹהֲרָא"ש בְּזֶה נִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה
הַשְּׁלֵמָה, נִבְיֵא אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

...

הֵאֵם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַדְרִיף אוֹתִי לְקִרְאָת הַחֲתוּנָה שְׁלִי?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

כָּאֵן כּוֹתֵב בְּחוּר מְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶאֱזִין לְכָל הַשִּׁיעוּרִים, זֶה מְחַזֵּק אוֹתִי לְהִמְשִׁיךְ בַּחַיִּים
וּבְכָבֶר סִימָתִי בְּמָה פַּעַמִּים שֶׁשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַתְּאֲרִסְתִּי, הַחֲתוּנָה שְׁלִי בַּעוֹד חֲדָשִׁים, וְרָצִיתִי לְקַבֵּל הַדְּרָכוֹת אִידָּ לְגִשְׁת
לְחֲתוּנָה.

יִישַׁר כַּח גְּדוּל.

תשובה:

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת ויָגֶשׁ, ג' טִבַּת, שְׁנַת ה'תש"פ
לְכָבוֹד הַחֲתָן ... יָרוּ יָאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְסוֹד הַיְסוּדוֹת שֶׁל שְׁלוֹם בֵּית הוּא לְהִיּוֹת פְּתוּחִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי; אִם מִשְׁהוּ
כּוֹאֵב צָרִיכִים לְדַבֵּר עַל זֶה עִם הַשָּׁנִי. כִּי אִם לֹא מְדַבְּרִים, אוֹ שְׁאֶחָד חוֹשֵׁשׁ מִהַשָּׁנִי
לְדַבֵּר זֶהוּ חֲסָרוֹן בְּשְׁלוֹם בֵּית.

אֲצֵל רַבֵּינוּ שְׁלוֹם בֵּית הִיזָה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת; רַבֵּינוּ לֹא הִרְשָׁה שְׁיַגִּיעוּ אֵלָיו בְּלִי
אִשָּׁה וְרַבֵּינוּ מֵאֵד הַקִּפִּיד שְׁיִחְשִׁיבוּ אֶת הָאִשָּׁה, כְּפִי שְׁמוּכָא בְּשִׁיחּוֹת הָר"ן (סִימָן
רסד) שֶׁרַבֵּינוּ בִּקֵּשׁ שְׁנִינְקָר אֶת הָאִשָּׁה וַיִּנְדְּבֵר יָפָה אֶל הָאִשָּׁה; רַבֵּינוּ אָמַר: "הֲלֹא
הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צָעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדִּיהֶם, צָעַר הָעֶבֶר
וְהַלִּידָה וְהַגִּידוּל, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עַצָּם מִכְּאוֹכָם וְצָעָרָם וְיִסּוּרֵיהֶם, כְּכֻמָּה
אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וּכְבָּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו' וְכו'".

לְכֵן כְּשֶׁאֵתָה נִגַּשׁ עֲכָשְׁיוֹ לַחֲתוּנָה, תִּזְהַר תָּמִיד עַל כְּבוֹד אִשְׁתְּךָ; תְּדַבֵּר אֵלֶיהָ יָפָה
וְתִתֵּן לָהּ הֶרְבֵּה מִיָּלִים טוֹבוֹת, וְאַף פָּעַם אֶל תִּתְּנוּכָה אֵתָה; מוֹהֲרָא"ש הִזָּה אוֹמֵר
לָנוּ הֶרְבֵּה מְאֹד: "עִם אִשָּׁה לֹא מִתְּנַכְּחִים, הָאִשָּׁה תָּמִיד צוֹדֶקֶת".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּגַּשׁ לַחֲתוּנָה שְׁלֹךְ בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמַצְלַחַת, שְׁתַּמִּיד תַּחֲפֹשׁ אִיף אֵתָה
יָכוֹל לְבָנוֹת אֶת אִשְׁתְּךָ, לְתֵת לָהּ מִיָּלִים טוֹבוֹת, וְכֵן הִיא תָּמִיד תַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנְךָ,
כְּמוֹ שְׁחַכְמִינוּ זְכוֹנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין כב): "אִין הָאִשָּׁה כּוֹרֶתֶת בְּרִית אֶלָּא
לְמִי שְׁעָשָׂאָה כְּלִי", וּמוֹהֲרָא"ש מְסַבֵּיר זֹאת, שְׁאִם בּוֹנִים אֶת הָאִשָּׁה, עוֹשִׂים
אוֹתָהּ לְכָלִי שְׁלָם, מְרִימִים אוֹתָהּ עִם מִיָּלִים טוֹבוֹת: "אֵת כֵּן יְכוּלָּה", "אֵת כֵּן",
"אֵת הַחַיִּים שְׁלִי", וְכו' וְכו' הִיא נִהְיִית כְּלִי בְּנוֹי וְהִיא תִּהְיֶה אֶחָד אֵתָה, הַבֵּית
שְׁלָכֶם יִהְיֶה מִשְׁכָּן, מְקוֹם לְהִשְׁרָאת הַשְּׂכִינָה.

...

מֵתֵר לִי לְנִסְעָ לְבֵד בְּמוֹנִית?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

לְאַחֲרֻנָּה הָיָה לִי שְׁנֵי סְפּוּרִים עִם מוֹנִית, וְאַנִּי חוֹשֶׁבֶת הָאֵם מֵתֵר לִי בְּכָלִי לְנִסְעָ עִם מוֹנִית.

יום אחד הייתי צריכה לנסע לבד, והנהג רצה לתת לי את המספר האישי שלו ולא רציתי, הוא ניסה לתת לי כסף ואמרתי לו שאני לא צריכה. לבסוף פשהגנתי הוא לא רצה לקחת כסף ממני.

פעם אחרת אבי בקש ממני לקחת את הילדים עם מונית, והנהג אמר בהתחלה שזה יעלה 30 וכשהגענו הוא שנה את המחיר ל-50, הוא הוציא את הילדים מהרכב ולי הוא לא נתן לצאת עד שאני משלמת לו. עד שאמרתי לו שאשאל את אבי מה לעשות, אז הוא נתן לי ללכת.

שלא אסע יותר עם מונית? ואם אבי מבקש ממני מה עלי לעשות?

תודה רבה על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תש"פ

... תחי', תלמידת בית פיגא ברסלב.

קבלתי את המכתב.

אם האבא מבקש שתעזרו ותקחו את הילדים עם מונית וכו'; הדרך הכי טובה לנערה זה להזמין מונית עם נהגת, ואם אין נהגת וזה מאד דחוף אפשר לקחת מונית אבל רק בתנאים הבאים:

לא לדבר עם הנהג שום פטפוטים צדדיים ואם הנהג שואל לשמן לא לענות לו, אם יש לכם טלפון תדברו בטלפון או שתעשו את עצמכם כאילו אתם מדברים עם מישהו. כמו כן אם הוא רוצה לתת לכם את מספרו האישי אל תתייחסו אליו ואל תסתכלו לו בעיניו הטמאות, תענו רק על שאלות שקשורות לנסיעה.

לשבת רק במושב האחורי, אף פעם לא להכנס לרכב ולשבת ליד הנהג אם זה גבר, לשבת רק מאחורה.

כל זה רק בשעות היום; אבל בלילה אל תסעו בשום אופן לבד במונית, כשהנהג הוא גבר, זה יחוד וזה עבירה חמורה, לפי רוב הפוסקים אסור יחוד הוא מדאורייתא.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

מהו המקור שאם לומדים לא צריך כלי זין?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בשעור שראש הישיבה שליט"א דבר על פגוע הירי הנוראה שקרה בג'רסי סיטי, ראש הישיבה הזכיר קטע "תנא דבי אליהו" שאומר שמי שלומד תורה לא צריך כלי זין כדי להתגונן, רציתי להראות את זה למישהו, אולי ראש הישיבה יכול לציין איפה זה כתוב?

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תש"פ

לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, ד): "כל תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד, בשביל להרבות כבוד שמים, אינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל דבר שיהיה לו שומר, אלא הקדוש ברוך הוא משמרו בעצמו".

עכשיו נשפילנו כאובים מהטרגדיות הנוראות שקרו, גם בניו ג'רסי שאשה ובחור נהרגו ברציחה נוראה, וגם מה שקרה במונסי שרוצח נכנס לבית של רב בשעת הדלקת נר חנוכה ודקר כמה יהודים - אנחנו צריכים לקבל על עצמנו ללמוד את התורה הקדושה לכבוד השם יתברך, שזה הדבר היחיד שאנחנו יכולים לעשות, ללמוד את התורה הקדושה.

כששומעים כאלה חדשות נוראות עלינו להתבונן, כל אחד מאתנו, לחזור אל הקדוש ברוך הוא ולשמור את התורה הקדושה, ואז נציל מכל רע.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ויקרא רבה לה, ו): "הסיף והספר נתנו מכרכין מן השמים", הקדוש ברוך הוא ברא את התורה עם החרב ביחד, אמר להם הקדוש ברוך הוא: "אם שמרתם מה שכתוב בספר זה הרי אתם נצולים מן הסיף, ואם לא סוף שהוא הורג אתכם".

עוד מצינו (עבודה זרה יז): שבשעה שהרומאים לא נתנו ללמוד תורה תפסו את רבי אליעזר, חשדו בו שהוא לומד תורה וגם שהוא שווד, אז הוא אמר להם: "אי סיפא - לא ספרא", אם אתם חושדים שאני לומד תורה, אז אין לי חרב - אני לא שווד, "ואי ספרא - לא סיפא", ואם אתם חושדים שיש לי חרב, ספין גדולה,

אֲנִי לֹא יָכוֹל לְמַוֵּד, כִּי שְׁנֵי הַדְּבָרִים הִלְלוּ לֹא הוֹלְכִים בְּיַחַד; רוֹאִים שְׁתּוּרָה
זֶה סְתִירָה לְרִצְיָתָהּ.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ כְּכֹר, וְיִשְׁמַר עָלֵינוּ מִכָּל רָע וְיִגְאָלֵנוּ עִם בִּיאת
מָשִׁיחַ צְדָקְנוּ, אָמֵן.

...

אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת טוֹב, אֲבָל אֲנִי כָּל הַזְמַן נוֹפֵל.

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דְּבַר רֹאשׁוֹן תּוֹדָה רַבָּה עַל הַחִיּוּקִים הַיְפִים, אֲנִי מַחֲיָה אֶת עַצְמִי עִם זֶה.

אֲנִי בַּחוּר צְעִיר וְלִפְעָמִים אֲנִי הוֹלֵךְ לְפֶאֶרְק וְנִפְגַּשׁ שָׁם עִם גּוֹיִם וְאֲנִי עוֹשֶׂה אִתָּם עֲבִירֹת.

לִפְנֵי שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ לְשָׁם, כְּשֶׁאֲנִי חוֹזֵר וְגַם בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה אֲנִי לֹא בֹאֶמֶת רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה,

אֲבָל בְּכָל זֹאת אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה פַּעַם אַחֵר פַּעַם, אֵיךְ אֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה?

אֲנִי עוֹבֵר עַל הַפְּרָשָׁה בְּכָל יוֹם, אֲנִי אוֹמֵר מִשְׁנֵיזוֹת כַּמָּה שְׂאֵנִי מַצְלִיחַ בֵּין הַסְּדָרִים בְּיְשִׁיבָה

שְׁלִי, וּבְכָל זֹאת אֲנִי נוֹפֵל כָּל הַזְמַן. חוּץ מִזֶּה שְׁמַתִּי שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ בְּרָחוּב אֲנִי חַיִּיב לְהִסְתַּכֵּל עַל

כָּל אִשָּׁה, וְאֲנִי מִמֶּשׁ מִשְׁתַּנֵּעַ.

בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ אֲנִי חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, אֲנִי מִבְטִיחַ לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁשׁוּב לֹא אֶעֱשֶׂה זֹאת,

אֲבָל אֲנִי שׁוֹב נִכְשָׁל.

אֲנִי מֵאֵד מִבִּקְשׁ מִרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שִׁיתֵּן לִי עֲצָה שֶׁבִּאֲמַת תַּעֲזֹר לִי, כִּי אֲנִי כְּכֹר

לֹא יָכוֹל יוֹתֵר.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֶרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיְחִי, עֲשֶׂהָ בְּטִבְתָּ, שְׁנַת ה'תש"פ

לְכַבֵּד ... נִרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁלֹא תִתְעַסֵּק עִם גּוֹיִם וּבְנֵדָאֵי שְׁלֹא תִשְׁחַק אִתָּם; אִם הִיִּית

יִדְעַ כַּמָּה גוֹי שׁוֹנֵא יְהוּדִי לֹא הִיִּית מְדַבֵּר אִתָּם וְלֹא הִיִּית מִתְעַסֵּק אִתָּם. חֲכָמֵינוּ

זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (סְפָרִי בְּהַעֲלוֹתָךְ, סט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי אוֹמֵר: "הִלְכָּה

היא, בִּידוּעַ שֶׁעָשׂוּ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב", מוֹהֲרָא"ש מְבִיא עַל זֶה שֶׁעַל הַלְכָה זוֹ אָף אֶחָד לֹא חוֹלֵק, כּוֹלֵם אוֹחֲזִים כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן.

אֲזַי אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ מִמֶּדֶּ שֶׁלֹּא תִלָּךְ יוֹתֵר לְשׁוּם פֶּאֶרֶק אִיפֹה שֶׁהַגּוֹיִם מְשַׁחֲקִים וְכוּ'; תִּזְהָר מֵהֶם וְאַל תִּתְעַסֵּק אִתָּם, כִּי הֵם יְכוּלִים לְהַכּוֹת אוֹתְךָ וּלְהִזִּיק לְךָ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁשׁוֹמְעִים כָּל הַזְּמַן בְּחֻדְשׁוֹת שָׁגוּיִם מִכֵּים וְהוֹרָגִים יְהוּדִים הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

עַל שְׂאֵלְתְּךָ: "מָה לַעֲשׂוֹת עִם שְׁמִירַת עֵינַיִם וְכוּ'?" תִּבְקֶשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִפְנֵי שְׂאֵתָה יוֹצֵא מִהַבִּית; תַּעֲמֹד עַל יַד הַמְּזוּזָה, שִׁים אֶת הַיָּד שְׁלֶךְ עַל הַמְּזוּזָה וְתִבְקֶשׁ תְּפִילָּה קְטָנָה: "אֲבֹא יִקָּר תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר עַל עֵינַי, שְׂאֲשֹׂאֵר עִם עֵינַיִם טְהוֹרוֹת", וְכִשְׁמִזְדְּמָן לְךָ נִסְיוֹן תִּבְקֶשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: "אֲבֹא יִקָּר שִׁמּוֹר עָלַי שֶׁלֹּא אֶסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים זָרוֹת, עֲזֹר לִי שִׁיְהִיָּה לִי עֵינַיִם טְהוֹרוֹת; עֲזֹר לִי, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר".

אִם תִּשְׁמֹר עַל עֵינֶיךָ תִּזְכֶּה לְמִצְוָה כָּלָה נֶאֱמָר וַיְהִי לְךָ חַיִּים טוֹבִים; אִם שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם מִתַּחֲתָנִים יָפָה וְאוֹהֲבִים לִהְיוֹת בְּבֵית אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה, אֲכַל אִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם אֲזַי אֵין חַיִּים; הַחַיִּים נִמְאָסִים, לֹא מְרַגְּשִׁים טַעַם בְּכָלוֹם. תִּמְשִׁיךְ לַעֲבוֹר עַל הַפֶּרֶשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם וְלֹאֲמַר מִשְׁנִיּוֹת; תִּלְמַד גַּם בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, כִּי גְמָרָא שׁוֹמְרֵת עַל הָאָדָם מִכָּל הַקְּלִיפּוֹת וְרוּחוֹת רָעוֹת. אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתַּצִּיִּית לְכָל מָה שֶׁפָּתוּב בַּמִּכְתָּב, וְאֲזַי יְהִי לְךָ חַיִּים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

...

שְׁהָאשׁ שֶׁל רַבִּינוּ לֹא תִתֵּן כּוֹנֵה לַהוֹרִים

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, כ"א טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד הַחֲבָרִים הַיְקָרִים, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ מִבְּנֵי בְּרַק, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ

מֵאֵד אֲבִיקָשׁ מִמָּכֶם שֶׁתִּתְחַזְקוּ מְאֹד ; רַבִּינוּ הַשָּׂאִיר לָנוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲצוֹת טוֹבוֹת, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעֲצוֹת הַלָּלוּ - כֶּף יִהְיֶה לָנוּ טוֹב. אִם נִצִּית לְרַבִּינוּ, נִהְיֶה חֲזָקִים בְּדַבּוּר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִלְמַד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, נִשְׁמַח עִם פְּשׁוּטוֹת הַיְהוּדוֹת, נִשְׁמַח עִם הַמַּצּוֹת - נִזְכֶּה לְדִרְגוֹת גְּדוּלוֹת.

תִּזְהָרוּ לֹא לְהִכָּאִיב לַהוֹרִים. כָּלְכֶם מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים זֶה תַעֲנוּג ; כִּי הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים בּוֹעֲרִים מְאֹד חֲזָק, כָּל מִלָּה שֶׁל רַבִּינוּ כָּל כֶּף חֲשׂוּבָה וִיקָרָה אֲצֵלָם, אָבֵל הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים צָרִיכִים מְאֹד לְהִזְהָר שְׁהָאשׁ שֶׁל רַבִּינוּ לֹא תִתֵּן כּוֹנֵה לַהוֹרִים וְכַדּוּמָה. אָבֵא וְאָמַר צָרִיף לְכַבֵּד ; לֹא צָרִיף לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים מִרַבִּינוּ. הַהוֹרִים מְאֹד נִבְהָלִים כְּשֶׁהֵם שׁוֹמְעִים שֶׁהִילָד שָׁלָהֶם הִגִּיעַ לְבִרְסָלָב, מִכָּל כֶּף הַרְבֵּה לְשׁוֹן הָרַע שֵׁישׁ עַל רַבִּינוּ. כְּמוֹ שֶׁרַבִּינוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קפ"ב) : "עָלִי אֵין חוֹלָקִים כָּלָל, רַק הֵם חוֹלָקִים עַל מִי שֶׁעָשָׂה כֶּף כְּמוֹ שְׂבוּדִים הַחוֹלָקִים עָלָיו, וְעַל אִישׁ כֶּזֶה בּוֹדֵאִי רְאוּי לְחִלָּק", עָלִי הֵם לֹא חוֹלָקִים, הֵם חוֹלָקִים עַל מִי שֶׁעָלָיו אוֹמְרִים אֶת הַלְשׁוֹן הָרַע הַזֶּה - עָלָיו צָרִיף בְּאַמַּת לְחִלָּק וְעָלָיו אֲנִי חוֹלָק גַּם, עוֹד אָמַר רַבִּינוּ : "הֵם צִירוּ לְעֶצְמָם אָדָם, וְעָלָיו הֵם חוֹלָקִים", עָלָיו אֲנִי גַם חוֹלָק.

הָעֲבוּדָה שֶׁלָּנוּ הִיא לְהוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם הָרַע שֵׁישׁ עַל רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ וְעַל תַּלְמִידֵי הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ ; אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׂבִיכָלְתָּנוּ שִׁיסְתַּכְּלוּ בְּהַעֲרִכָה עַל חֶסֶד בְּרִסְלָב, שֶׁיִּדְעוּ שֶׁחֲסִידֵי בְּרִסְלָב הֵם הַצַּדִּיקִים שֶׁל דוֹרֵנוּ. רַבִּינוּ אוֹמֵר (סִפָּר הַמִּידוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ט) : "מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיף לְשִׁמּוֹר אֶת הַצַּדִּיק שֶׁלֹּא

יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע", אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, שְׂכוּלִם יֵרָאוּ מֶה רַבִּינוּ לומד עם תלמידיו, מה הם חסידי ברסלב.

כַּעַת שְׁאַתֶּם בִּיחַד בְּחִבּוּרָה אֲנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד אִתְּכֶם תּוֹרָה קְטָנָה מִלְּקוּטֵי מוֹהֲרָן. תִּפְתָּחוּ לְקוּטֵי מוֹהֲרָן, חֶלֶק אֶסִּמֵּן קֵעָא, רַבִּינוּ מִתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה עַל הַפְּסוּק שֶׁנִּבְּיָא אוֹמֵר (דְּנִינָא ל יב, ב) : "וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אָדָמָת עֶפְרָיִם יָקִיצוּ, אֲלֵה לַחַיִּי עוֹלָם, וְאֵלֶּה לַחֲרָפוֹת וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם". בְּתַחֲתֵת הַמֵּתִים הַצַּדִּיקִים יָקוּמוּ לַחַיִּים נִצְחִיִּים וְהִרְשָׁעִים יָקוּמוּ לְבוֹשׁוֹת וּבְיֻנוֹת.

אוֹמֵר רַבִּינוּ פְּרוּשׁ חֲדָשׁ עַל הַפְּסוּק, "עַל יְדֵי שְׁנֵתְעוֹרָר שֶׁכָּל חֲדָשׁ בַּעֲבוּדַת ה', מֶה שֶׁלֹּא הָיָה נוֹדֵעַ עַד עַתָּה", כְּשֶׁמִּגִּיעַ צַדִּיק וּמַגְלֵה דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה אֵיךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה, שֶׁלֹּא הָיְתָה עַד עַכְשָׁיו, "עַל יְדֵי זֶה רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אָדָמָת עֶפְרָיִם יָקִיצוּ, זֶה כְּמוֹ תַּחֲתֵת הַמֵּתִים, אֲנָשִׁים מִתְעוֹרְרִים מִהַפְּרָדָּמָה, "אֵךְ 'אֵלֶּה לַחַיִּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לַחֲרָפוֹת וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם", אַבָּל לֹא כוֹלֵם לּוֹקְחִים אֶת הַדֶּרֶךְ לַחַיִּים נִצְחִיִּים, "כִּי 'צַדִּיקִים יָלְכוּ בָּם' - שְׁעוֹבָדִים עִם זֶה הַשֶּׁכֶּל אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַצַּדִּיקִים לּוֹקְחִים אֶת הַדֶּרֶךְ הַחֲדָשָׁה לַעֲצָמָם לַחַיִּים, "וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם", שְׂאִינִם עוֹבָדִים בְּזֶה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אַבָּל הִרְשָׁעִים לּוֹקְחִים אֶת הַדֶּרֶךְ, לֹא כְּדֵי לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, "רַק שֶׁעַל יְדֵי זֶה הֵם מְבַזִּין וּמַחְרִפִּין אֶת הָעוֹלָם עַל שֶׁהֵם יוֹדְעִין מִזֶּה הַשֶּׁכֶּל הַחֲדָשׁ, וְהָעוֹלָם אֵינֶם יוֹדְעִין מִזֶּה", אֲלֵא כְּדֵי לְזַלֹּזַל בְּאַחֲרִים, 'רַק אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵהֶאֱמַת', רַק אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵהַצַּדִּיק, 'רַק אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּאַמַּת'; הֵם לוֹעֲגִים מֵאַחֲרִים, "וּכְמוֹ שֶׁשְׂמַעְתִּי לַחֲרָפוֹת וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם, הֵינּוּ לַחֲרָף וּלְבִזּוֹת הָעוֹלָם, כִּי אֵינֶם מְשַׁתְּמָשִׁין עִם זֶה הַשֶּׁכֶּל הַחֲדָשׁ רַק לְבִזּוֹת וּלְחֲרָף הָעוֹלָם, עַל יְדֵי שֶׁהֵם יוֹדְעִים מִזֶּה, וְהָעוֹלָם הֵם רִיקִים וְחִסְרִים מִזֶּה"; זֶה הַפְּרוּשׁ לַחֲרָפוֹת וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם, הֵם לוֹעֲגִים מֵהָעוֹלָם.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכָּלְכֶם חֲבֵרִים יְקָרִים, מִקְרָבִים חֲדָשִׁים לְרַבִּינוּ הַקָּדוֹשׁ, עַכְשָׁיו שֶׁהִתְעוֹרְרָנוּ, זֶה בְּכַחֲנֵת תַּחֲתֵת הַמֵּתִים אֲצִלָּנוּ, גְּלִינוּ כַּעַת אֹר חֲדָשׁ, דֶּרֶךְ אֵיךְ אֶפְשָׁר לַחֲיוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנַחְנוּ זוֹכִים לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת שְׂצַדִּיקִים גְּדוֹלִים מִהַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים זְכוּ לָכֵךְ וּכְעַת אֲנַחְנוּ זוֹכִים אֲנָשִׁים פְּשוּטִים מְגִיעִים לְכַזֶּה מְקוֹם גְּבוּהָ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְזָכוֹר לֹא לְקַחַת אֶת רַבִּינוּ לַחֲרָפוֹת וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם; חֵס וְשָׁלוֹם לְהַכְאִיב לְאַבָּא, חֵס וְשָׁלוֹם לְהַכְאִיב לְאַמָּא, חֵס וְשָׁלוֹם לְהַתְחַצֵּף לְאַחֲרִים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מִרַבִּינוּ.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (יוֹמָא פו.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ו, ה) : "וְאַהֲבַת אֶת ה' "

אֱלֹהֶיךָ" - תִּרְאוּ שִׁינָא קְדוֹשׁ הַשֵּׁם עַל יְדְכֶם, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִתְאַהֵב עַל יְדְכֶם. כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְנַהֵג כְּרָאוּי מֵה אֲוֻמִּרִים אֲנָשִׁים? "אֲשֶׁרִי אָבִיו שֶׁלִּמְדוֹ תוֹרָה, אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שֶׁלִּמְדוֹ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת שֶׁלֹּא לְמַדוֹ תוֹרָה", עַל אָדָם שֶׁמִּתְנַהֵג כְּרָאוּי אֲוֻמִּרִים, תִּסְתַּכֵּל עָלָיו, הוּא לּוֹמֵד תוֹרָה לִכְן הוּא מִתְנַהֵג כָּל כֶּף יָפָה. עָלָיו אוֹמֵר הַפְּסוּק (וְשַׁעֲיָהוּ מֵט, ג): "וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אַתָּה, יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר עִם אָדָם כְּזֶה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תִּרְאָה לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם בְּחֵייד קִצֵּת תְּקוּנִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשַׁת שְׁמוֹת, שׁוּבְבֵי"ם, כ"ב טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד יְקִירִי אֶהוּבִי ... גִּירוֹ יֵאִיר

אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מִתְּנָה אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ תִּיקוּנֵי זוֹהַר לְכָבוֹד הַסִּיּוּם שֶׁלָּךְ שְׁסִימָתָ עֲכָשִׁיו בְּפַעַם הָעֲשִׁירִית אֶת סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר.

תִּרְאָה לְלִמּוּד כָּל יוֹם קִצֵּת תְּקוּנִים, זֶה יִזְכְּךָ וַיִּרְחֹץ אוֹתָךְ מִכָּל הָרָעוֹת. יְדוּעַ הַסֵּפֶר, יְהוּדִי הִגִּיעַ לְאָרֶץ הַקָּדוֹשׁ ז"ל לְבַקֵּשׁ תִּיקוּן עַל הָעֲבִירוֹת הַחֲמוּרוֹת שֶׁלּוֹ רַחֲמָנָא לִיְצִלֵן, וְהֵאָרִיז לוֹ אָמַר לוֹ שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשֶׁה דְּפִים תִּיקוּנֵי זוֹהַר, וְזֶה יִהְיֶה הַתְּקוּן שֶׁלּוֹ.

כְּשֶׁאַתָּה גּוֹמֵר אֶת כָּל הַשְּׁבָעִים תְּקוּנִים תִּלְמַד גַּם אֶת הַשְּׁמֻטוֹת בְּסוּף. אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא מוֹצִיאִים בְּפֶה, מִסְתַּכְּלִים עֲלֵיהֶם כְּלִי לְאוֹמְרָם. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁכַלְנוּ נִזְכָּה לְתַקֵּן מֵה שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן. רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שֶׁלָּךְ.

...

מְלַמֵּד טוֹב בּוֹנֶה אֶת הַיְלָדִים, וַיֵּשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת לִילָדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשַׁת שְׁמוֹת, שׁוּבְבֵי"ם, כ"ב טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר, מְלַמֵּד

לְהִיּוֹת מְלַמֵּד זֹאת אֲתָרִיּוֹת גְּדוּלָּה; מְלַמֵּד טוֹב הוּא לֹא מִי שֶׁעוֹשֶׂה פְתֻקִּים יוֹתֵר

טובים לשלח הביטה וכו', מלמד טוב נזהר על הילדים, הוא בונה את הילדים, יש לו את הסבלנות של הלל לילדים.

פעם היית מתקשר אלי כמה פעמים ביום לשאול; 'עשיתי טוב ככה?' 'עשיתי טוב אחרת?' היית מספר לי כל פרט ופרט, אז הייתי מאוד רגוע, ידעתי מה קורה אתך, ידעתי שבטוח תספר לי כשיצאת מהכלים וכו'. לאחרונה אתה כבר לא מתקשר, אני לא שומע ממך; ואני קצת מדאג אם הכל בסדר גמור.

לא שאני מחפש לעצמי עבודה, אני רק רוצה שתהיה מלמד סבלן, לא לצעוק וכו'; אם צריך לצעוק זה כבר מר, אם הילדים חוטפים גערות יומם וליילה זה לא טוב. אני רואה את הפתק שאתה עושה כל שבוע, אבל זה לא אומר לי כלום, אני רוצה לדעת מה מנח מתחת לפתק. אם מנח שם מלמד שיש לו סבלנות - אזי טוב, אם מנח שם מלמד עצבני וכועס - זה לא טוב.

אני מחכה לשמוע מה קורה.

...

מלמד טוב לא נמדד לפי כמות הפתקים שהוא שולח הביטה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, כ"ג טבת, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה קרית יואל

אני מקווה שהבנת מה שדברנו; מלמד טוב, תלמוד תורה טוב לא נמדד לפי כמות הפתקים שהילדים מביאים הביטה, לא זה עושה שהמלמד יהיה טוב יותר או גרוע יותר, אם המלמד עצבני, מלא בעצבים לא יעזרו לו הפתקים וכו'.

לי לא יכולים למכור מה זה מלמד, הייתי מלמד לפני שנים; כל החוכרות, פתקים, המבצעים וכו' וכו' - זה לא מעלה ולא מוריד, העקר צריכים מלמדים ששומרים על הילדים, מלמדים רגועים, מלמדים שהם לא עצבנים ה' ירחם.

בחינך של וויליאמסבורג היו משקיעים כוחות בדברים האלו, היו מנסים להראות להורים כמה התלמוד תורה הוא יותר טוב, שאנחנו מצליחים עם יצירות לילדים, עד שבקשתי שיעזבו את הכל, שיכניסו את הראש, מתי, מחשבה, לב ורגש בילדים, ללמוד אתם ולהרים ולבנות אותם.

...

עֲכָשׂוּ תֹאמְרוּ תְהִילִים כְּדִי לְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרֶשֶׁת שְׁמוֹת, שַׁבָּת מִבְּרָכִים, כ"ד טֵבֶת, שְׁנַת ה'תשפ"א

הַפְלָה הַחֲשׂוּבָה ... תְּחִי'

מִזֵּל טוֹב עַל הַשִּׁידוּף, הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּקִּימוּ דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִבְּרָכִים.
אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם מַתָּנָה, סֶפֶר תְּהִילִים; סֶפֶר תְּהִילִים חֲדָשׁ. הַתְּהִילִים הַזֶּה יִהְיֶה ה' תְּהִילִים שֶׁל תּוֹדָה "שְׁלָכֶם"; בְּתִהְיֶינָה הַיָּשָׁן בְּקִשְׁתֶּם וּבְקִשְׁתֶּם, מַעַל מֵאָה פְּעָמִים אֲמַרְתֶּם אֶת הַתְּהִילִים כְּדִי שְׁתַּמְצָאוּ חֵתֶן כָּשֶׁר, יֵרָא שְׁמִים, בַּעַל מִדּוֹת וְכו'; וְכו'; עֲכָשׂוּ שְׁזַכִּיתֶם לְמִצּוֹא כֵּזֶה חֵתֶן יָקָר - אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחִיל לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.
מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה.

...

תִּתְחַזֵּק בְּשָׁנֵי הַדְּבָרִים שֶׁרַבִּינוּ צִוָּה לָנוּ

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת וָאֶרָא, כ"ו טֵבֶת, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּתְחַזֵּק בְּשָׁנֵי הַדְּבָרִים שֶׁרַבִּינוּ צִוָּה לָנוּ.

דָּבָר ראשון, שִׁילְמָדוֹ הִלְכָה בְּכָל יוֹם; רַבִּינוּ רָצָה שִׁיְהִי לָנוּ שְׁנֵי שִׁיעוּרִים בְּהִלְכָּה, שִׁיעוּר אֶחָד בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף הַקְטָנִים - זֶה "מִתְבָּר וּרְמ"א", וְאַחֵר כֶּף שִׁיעוּר בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף הַגְּדוּלִים - שִׁיעוּר בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף עִם כָּל הַפּוֹסְקִים שֶׁמְדַפְּסִים סְבִיב הַשִּׁלְחֵן עֲרוּף - טוֹרֵי זֶהָב, מִגֵּן אֲבִרָהָם וְכו'; תִּרְאֶה אֶת הַלְשׁוֹן שֶׁרַבִּינוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן כט): "כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחֲיִב לִלְמַד בְּכָל יוֹם יוֹם פּוֹסְקִים, וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם הוּא אֲנוּס וְאֵין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף 'שִׁלְחֵן עֲרוּף' בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲפִילוֹ שֶׁלֹּא בְּמִקְוָמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף, כִּי צָרִיף לִלְמַד אֵיזָה דִּין בְּ'שִׁלְחֵן עֲרוּף' בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו".

הִלְכָה הַזֶּה אֲצֵל רַבִּינוּ הַשִּׁיעוּר הַכִּי חֲשׂוֹב; רַבִּינוּ אוֹמֵר (שם) שֶׁהִלְכָה מְגִיעַ לְפָנֵי כָּל הַשִּׁיעוּרִים, "כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרָע", הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה טוֹב וּמַה רָע, עַל הָרָע הוּא אוֹמֵר שֶׁזֶה טוֹב, וְעַל הַטוֹב הוּא אוֹמֵר שֶׁזֶה רָע; הַעֲצָה לָזֶה,

היא ללמוד הלכה, "ועל ידי למוד פוסק, שמבגר הכשר והפסול המתור והאסור הטהור והטמא, על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע", כי כשלוּמדים הלכה רואים מיד מהו טוב ומהו רע, מה מתר לעשות ומה אסור.

הדבר השני, כל יהודי צריך להתבודד כל יום; להשיח את הלב להשם יתברך במקום שאין שם אף אחד, בשפה האישית שרגילים לדבר בה, בשפת אם, שייספרו הכל להשם יתברך; כל מה שעוברים ברוחניות ובגשמיות, איך היצר הרע מפיל כל הזמן וכו' וכמה שרוצים להיות טובים וכו' וזה לא הולך.

ביום רביעי בערב, ראש חודש שבט תהיה התפנסות לנשים; תראה שאשתך תוכל להגיע, שהיא תוכל לשאב כוחות מחדשים להמשיך לגדל את הילדים. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

להכניס אמונה בילדות, כך הן לא יחפשו אשר אחר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, שובבי"ם, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי', מורה בבית פיגא ברסלב

תתחזקו בעבודה שלכם; לחנך בנות ישראל זה מהדברים הכי חשובים, בפרט בימינו כשנושבות רוחות כל כך חזקות, יהודים נושרים השם ישמרנו - המורות מאד חשובות.

תכניסו בהן יחדות עם מתיקות, תתארו להן את זה עם תחושת גאונה, עם חיות; שהן לא תלכנה לדרך הלא טובה.

על פי רוב כל הבנות שבאות מבתי שבוירים הן מחפשות להתלבש לא בעדינות, הן מחפשות אשר. אין להן חיים, הן מחפשות אהבה, מסכנות הנשמות הרכות האלה, הן משועות לטעם פחיים; למשל הבת, אין לה בית, ההורים מנהלים מלחמות, הילדים שומעים איך הם צועקים כל היום שהם הולכים להתגרש השם ישמרנו, זה גורם שהיא תתאפר ותתלבש קצר.

אז אני מאד מבקש מכם, שלא תפסיקו לדבר מהקדוש ברוך הוא; תרעיפו עליהן חיוזוק, אז הן לא תצטרכנה את כל הדברים האלו, הן תהיינה מרצות.

עוד נקודה. אצל תלמידות שמציתות, הן מתנהגות בעדינות - אני יהיה השדכן, אבל אלו שלא מציתות; כמה שאני מתחנן וכותב להן שלא תדברנה ביניהן

משדוכים, אלה שממשיכות לדבר - אני לא אפעל בשבילן.

ברוך השם שבוע שעבר היו שלשה שדוכים, כל הכלות הן עדינות, הן לא מדברות דברים שלא צריך לדבר; אז הייתי השדכן שלהן.

...

בשיחה קטנה שהורים נותנים לילדיהם, אפשר לתת להם חיים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע שעכשו סימת בפעם הראשונה בחייך ספר בראשית שנים מקרא ואחד תרגום; אתה עובר על הפרשה קצת בכל יום, ביום ראשון אתה מתחיל את הפרשה ולומד עד שני, ביום שני אתה לומד עד שלישי וכך אתה מסים את הפרשה בכל שבוע.

הארי הקדוש אומר (פרי עץ חיים, שער הנהגת הלמוד [ע' שנו]) לעבור על הפרשה בערב שבת; אבל אסור לאדם להטעות את עצמו, צריכים לראות אם עוברים על הפרשה, אם עובר שבוע אחר שבוע בלי חומש רש"י, בלי לעבור על הפרשה - צריכים לעשות כפי שההלכה אומרת, השלחן ערוך פוסק (או"ח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", מיום ראשון אפשר להתחיל לעבור על הפרשה, והמשנה ברורה מביא (שם) מהגר"א הקדוש זכר צדיק לברכה שפך הוא נהג, בכל יום הוא עבר קצת על הפרשה; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי, וכן הלאה. אם הולכים בדרך הזו, אזי אפשר להיות בטוחים שייסימו את הפרשה כל שבוע.

על שאלתך לגבי לדבר אל הפנות וכו'; דע לך שבנות צריכות שמירה חזקה, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (במדבר רבה יא, סימן ה): "וישמרך בננות", בת צריכה שמירה יתירה; בפרט בימינו שיש הרבה פריצות, צריכים לשמור על הילדים, להזהיר אותם שיהיו ממוגלים ומשחתים.

בשמדברים אל ילדים אסור להבהיל אותם; אסור להכניס בילדים שיחיו בפחד, אבל צריך להכין אותם שיהיו לא לפול בדברים רעים.

כל אלו החכמים בעיניהם שמחזיקים עצמם לחכמים ואומרים שלא לדבר,

בטענה 'למה צריך לדבר אל ילדים וכו'?' הם לא צודקים, כי הרבי הקדוש מסאטמאר זכותו יגן עלינו צוה למלמדים שידברו לילדים שיהיו קדושים; כמה שאמרו לרבי 'למה חסר לדבר לילדים?' הרבי התעקש ואמר: "צריך שישמעו את זה מהמתנף בדרך קדושה מאשר לפול לעברות".

יפה שעה אחת קודם, בשיחה קטנה שההורים מדברים אל ילדיהם הם יכולים לתת חיים לילד; מי שעוסק עם אנשים יודע כמה אנשים סובלים בחיים וכמה אנשים נהרסו רק מזה שעשו להם עול רחמנא ליצלן, נצלו אותם לעבירות; אם הם היו יודעים להשמר הם לא היו מסכימים לזה והם היו נשארים בריאים וקשורים.

בנוגע למה שעבר עליכם; אתה שואל מה רוצים ממך מהשמים, מן השמים רוצים לעזור אתכם שתתחילו להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסדים שהוא עושה אתכם. אנשים לא קולטים כמה צריכים להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסדים, מסתכלים על החיים כעל דבר מובן מאליה, עד שדברים מתחילים ללכת שלא כסדר, אז מתעוררים מהשינה.

בענין שאתה מתקשה בשמירת עינים וכו'; לפניי שאתה יוצא מהבית תבקש מהשם יתברך ליד המזוזה שתהיה לך שמירת עינים. תאמר את הפסוק (ישעיה לג, ו): "הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבכיון", כפי שרבינו אומר (ספר המידות אות ראיה, חלק ב', סימן ט): "כשאדם יוצא לשוק ומתירא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שראו נשים פות, יאמר הפסוק 'הן אראלם צעקו חצה' וכו', ועל ידי זה ינצל מראות". תבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, תעזור לי שאוכל לשמור על עיני, תעזור שלא אשורף מהיצר הרע שרוצה לעקור אותי מהעולם הזה ומעולם הבא, תחזיר אותי הביתה בשלום".

רבונו של עולם, תעזור לי שאשמר על עיני, תעזור לי שאזכור ממך, שלא אלך אחר היצר הרע".

המילים האלו ליד המזוזה יתנו לך כוחות שמיימיים שתוכל לשמור על העינים. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

עיקר הצלחה עם תלמידים זה סבלנות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, שוכבי"ם, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"א

לכבוד המלמד ... גרו יאיר, קרית ברסלב ליבערטי

אם אתה רוצה להצליח עם התלמידים תבקש מהשם יתברך; תבקש ממנו שתהיה רגוע, שתהיה לך סבלנות לילדים, כי עיקר הצלחה עם ילדים זה סבלנות; כמה שיש יותר סבלנות - כך יש יותר הצלחה.

בקרית אפרסר להתבודד בין שדות ויערות, אפשר לזעק טוב; אפשר לצעוק ע' קלין עד שזוכים להפגס לקדשה (ענין ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב).

יש לך כאן תפילה קטנה, עם זה תתחיל את היום:

"רבונו של עולם, אני מודה לך ומהלל אותך שיש לי את הזכות ללמוד עם תינוקות של בית רבן, אני מבקש ממך השם יתברך, תעזר שתהיה לי סבלנות לילדים, תעזר לי שאהיה רגוע. תמיד אני בעצבים, אני לחוץ על כלום, תמיד אני לחוץ, אני מפחד שזה יוצא על הילדים.

אבא יקר, תעזר לי שאדע איך לדבר אל הילדים, שהם יקבלו מה שאני אומר; תעזר שאבנה אותם, שהם יאהבו ללמוד ולהתפלל, תעזר לי שאני יאהב את כולם, שאני יראה את מעלותיהם".

אם תבקש על זה אתה תצליח.

...

<<השלמת מכתבים משנת תש"פ>>

מדברים אל השם ונהיה יותר קל.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תש"פ

לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר.

אני כל כך שמח לשמוע ממך שאתה מתנהג בהנהגה שנמתן לנו רבינו הקדוש "תפילה והתבודדות"; אתה מתבודד בכל יום, אתה שופך את לבך להשם יתברך בשפתך הפשוטה עד שנהיה לך יותר קל, אתה מרגיש מסבב עם השם יתברך.

תראה למה רבינו מביא אותנו; אנחנו אנשים פשוטים, אנחנו עוד מאד רחוקים

מאיזו שייכות לקדשה, עם כל זאת מכניס בנו רבינו כזאת הנהגה גדולה וקדושה, שנוחיה עם השם יתברך, שנטיל אתו; שנדבר ונשוחח אתו, על כן אנחנו צריכים לשמוח עד מאד.

תמשיך עם בהתנהגותך הטובה; תתחזק, אל תפגע, אתה אחוז כבר ממש לפני הישועה שלך, אתה כל כך צעיר ועברת כבר כל כך הרבה, צער ויסורים שמבוגרים לא עוברים ועם כל זאת אתה חזק כסלע, אתה מתחזק בכל יום מחדש. אני מבקש ממך: "תחזיק מעמד", עוד מעט תגיע הישועה שלך.

...

אל תחפש חומרות, אבל תהיה יהודי פשר.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד יקירי ... גרז יאיר.

כשאשתך אומרת לך מה היא למדה אצל המנהלת שלה תחזי' תחשיב זאת; תשמח שיש לה מנהלת המתמסרת לתלמידות שלה אפילו אחרי התנונה. הרבה אברכים היו משלמים את כל כספם בכדי שלנשותיהם תהיה כזאת מנהלת שלומדת עם הנשים איך לחיות עם הבעל בלי חומרות ופרישות.

אתה לא יודע ואף פעם לא תדע מה עובר על אנשים בגלל מדריכות הפלות הארוות שמכינות את הפלות עם חומרות ופרישות שלומדים עם פמרים נוצרים; פמה אברכים נופלים בעברות רחמנא ליצלן רק בגלל הרשעות האלו שמתחפשות בגלימה יפה.

תודה להשם שמוהרא"ש זכרנו לברכה העמיד אותנו והבהיר לנו את דרך התורה הקדושה, שלא נזוז מהשלחן ערוך, מההלכה; אתה צריך להעריך את אשתך שהיא הולכת לשעורים השבועיים של המנהלת תחזי', לא לעקור את הצניעות שלה.

אני מאד רוצה לעשות שיעור ביום ראשון אצלי בבית לכל האברכים הצעירים, אני מרגיש שישנם אברכים שמערבבים את היוצרות; כשמדברים נגד חומרות ופרישות הם חושבים שהפונה ל"צניעות", אלו שני דברים נפרדים.

רבינו הקדוש היה מאד נגד חומרות, זה לא אומר שאפשר לנהל חיי הפקרות, לאכול כל הכשר שיש בו אותיות יהודיות, לאכול בשר משוחטים שהם וכו'.

וּלְלַכֵּת בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת.

רבינו אומר בפרוש (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו) ש'בגלל שוחטים שאינם יראי שמים הפרנסה מגיעה בקשי, גם אומר רבינו (ספר המדות, אות כנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים".

חזרתי היום מארץ ישראל; היום בלילה לא שיך לעשות שיעור מיוחד לאברכים כי היום מתקנים השיעור השבועי, בשבת אהיה אם ירצה ה' בקרית ברסלב; ביום ראשון בערב אדבר לאברכים - תלמידי הישיבה. אני מאוד אוהב אותך.

...

מצוה מאוד גדולה לעשות שדוכים.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תש"פ לכבוד ... נרו יאיר.

תחזק את אשתך תחי' שתמשיך לעסוק בשדוכים, זאת מצוה מאוד גדולה לעשות שדוכים; המצוה הזאת היא בבחינת מת מצוה, כי אין הרבה שעוסקים בזה, אפילו אלו שעוסקים בזה צריכים הרבה חיזוק, כי נהיים מבזים, סופגים בזיונות עסיסיים וכו' וכו'.

תשאל אותה אם היא יכולה להציע את השידוך של ... ל....; לדעתי חבל שזה לא יתקדם בגלל הלבוש. אחרי פעם אחת שהוא ידבר איתה הוא יסכים להמשיך הלאה, הוא מאוד טוב וחקם. הזוהר הקדוש אומר (תיקוני זוהר, תיקון כא, דף ס:) ש'טפש מסתפל על הלבוש, אבל חכם מסתפל מה מנח מתחת ללבוש; אחרי פעם אחת שהוא יפגש הוא יצא מהקטנות שלו, הוא יסכים להתחתן לשם שמים ולהקים דורות נאמנים בישראל.

תתחזק, תמשיך הלאה בהפצת אור רבינו לאחרים, בעקר לבני הנעורים, בחורים ובחורות; כי עליהם עוברים נסיונות מרים וכו', ורק לרבינו יש שפה אליהם.

...

תַּטְפַּל בַּמִּטְפַּל.

בַּעֲזֶרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלִיו, שְׁנַת ה'תש"פ
לְקַבּוֹד הַבְּחֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲמַרְתִּי לָךְ אֶתְמוּל בַּחֲתוּנָה בְּכָנִי בָּרַק שְׁאַכְתָּב לָךְ מִכְתָּב מִיַּד כְּשֶׁאֲגִיעַ הַבִּיטָה,
אֲנִים אֶת זֶה עֲכָשִׁיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוּחוֹת; תִּכְנִיס בְּעֶצְמְךָ שֶׁהָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
מְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם, אֶתָּה לֹא לְבַד, הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אִתָּךְ; כִּמְהָ שְׂיוֹתֵר מְכַנִּיסִים בְּעֶצְמוֹ
אֲמוּנָה, כִּמְהָ שְׂיוֹתֵר חוֹשְׁבִים מֵהָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מְקַבְּלִים יוֹתֵר בְּטָחוֹן עֲצָמִי, הוֹפְכִים
לְאָדָם מְאֹד חֲזָק.

אֲנִי מְאֹד מְרַחֵם עָלֶיךָ, מִמָּשׁ בְּכִיתִי אִתָּךְ אֶתְמוּל בַּחֲתָנָה שְׁאַתָּה עוֹבֵר כְּזוֹ תִּקְוָה
קָשָׁה, הוֹרִיךְ עוֹמְדִים לְהִתְגַּרֵּשׁ הָשֵׁם יִשְׁמְרֵנוּ. אֶתָּה עוֹד כָּל כֶּף צָעִיר, אֶתָּה לֹא
יָכוֹל לְשֹׂאת אֶת זֶה, אֶתָּה נִקְרַע מִזֶּה, אֶתָּה מְרַגֵּשׁ שְׁחִייד הִיפִּים נִחְשָׁכוֹ.

אָבֵל דַּע לָךְ שֶׁהָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אִתָּךְ, אֶתָּה לֹא לְבַד, הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִחֲכָה לְשִׁמוֹעַ
שְׁאַתָּה מְדַבֵּר אֵלָיו, הוּא יִמְשִׁיךְ לְתֵת לָךְ כֹּחַ לְהִמְשִׁיךְ בַּחַיִּים. אֶתָּה לֹא צָרִיךְ
לְלַכֵּת לְאַף אֶחָד, אִם מְדַבְּרִים לְהָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ זֹאת כְּבָר הִישׁוּעָה.

אִם הַמְּגִידֵי שִׁיעוּרִים וְהַמְּחַנְכִים שֶׁלָּךְ מִתְעַקְּשִׁים אִתָּךְ שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת לְמִטְפַּל
רְגִשִׁי וְכו', תִּגִּיד לָהֶם שְׁאַתָּה בְּסִדֵּר, אֵין צָרָךְ. אִם מְכַרִּיחִים אוֹתָךְ מִמָּשׁ לְלַכֵּת
לְמִטְפַּל תִּלָּךְ לְמִטְפַּל וְתַעֲשֶׂה טְפוּל לְמִטְפַּל. יֵשׁ לִי הִרְבָּה סְפוּרִים מִתְלַמְּדֵי
הִיְשִׁיבָה שֶׁהִכְרִיחוּ אוֹתָם לְלַכֵּת לְמִטְפָּלִים וּבִסּוּף נִהְיָה "הִרִי זֶה בָּא לְלַמֵּד",
הַמִּטְפַּל חָשַׁב שֶׁהוּא יִלְמַד אֶת הַבְּחֹר, אָבֵל "וְנִמְצָא לָמֵד", הַמִּטְפַּל הִקְשִׁיב
לְבְּחֹר וּכְלַע בְּצִמָּא כָּל מִילָה.

תִּצְיֵת לְרִבְיָנוּ הַקְדוּשׁ וְקַח אֶת הָעֶצֶה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ לְהָשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתָּ אִם. אֲנִי כוֹתֵב לָךְ כָּאֵן תְּפִילָּה קִטְנָה, אֲנִי מֵרָאָה לָךְ דֶּרֶךְ אֵיךְ תִּדְבֹּר
עִם הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; אִם תִּגִּיד אֶת זֶה בְּכָל יוֹם אֶתָּה תִּתְחַיֵּל בְּמִשְׁךְ הַזְמָן לְדַבֵּר
בְּעֶצְמְךָ תְּפִילוֹת אִישִׁיּוֹת לְהָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ:

"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי, אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל
חַיִּי, אֲנִי מוֹדֶה לָךְ שְׁאֲנִי יְהוּדִי וְאֲנִי מוֹדֶה לָךְ שְׁאֲנִי בְּרִיא וְשָׁלֵם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! מְאֹד כּוֹאֵב לִי, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשֹׂאת אֶת זֶה; הוֹרִי עוֹמְדִים
לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִפְסִיק לְחַשֵּׁב עַל זֶה, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁחַיִּים שְׁלִי הוֹלְכִים

להגמר. אני רוצה הורים שחיים ביחד, אני מרגיש שזה פוגע לי בעצבים, אני לא מסוגל לסבול יותר; תעזור לי, תוציא אותי מצרתי.

רבונו של עולם! אתה הרי כל יכול, תעזור לי שאוכל להחזיק מעמד, שאהיה חזק כמו ברזל לא להתמוטט ממה שעובר עלי. כל המשפחה שלנו קרועה ושסועה, תעזור לנו השם יתברך, תעזור לי, אני עדיין צעיר, המח שלי לא יכול להכיל את זה.

רבונו של עולם! תפילה זה התקנה היחידה שלי, אני מבקש ממך השם יתברך תשמח אותי, תן לי עוצמה שאהיה חזק ואוכל לחזק חברים אחרים שעוברים צרות אחרות, לחזק אותם באמונה. תן לי כח שאעבוד אותך בשמחה, גם אני מבקש ממך אבא שבשמים תרחם כבר על כל היהודים; עם ישראל כל כך שבורים, אנשים מרגישים אבודים, תשלח לנו כבר את משיח צדקנו במהרה, אמן".

אני מחכה שתכתב לי בחזרה.
השם יתברך יעזור שתצליח בכל דרכיך.

...

תתחיל ש"ס היום

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת ה'תש"פ
לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תודה להשם יתברך שהייתה שבת נהדרת, "שבת סיום הש"ס - שבת התנועדות תלמידי הישיבה"; כל אחד הלך הביתה מלא בחזוק להתחיל ש"ס על סדר דרך הלמוד שקבלנו מרבנו הקדוש.

מאד אבקש ממך, תתחיל היום ש"ס; אפילו שקשה לך להבין את הגמרא תשתדל לומר את המלים, כמו שרבינו אמר (שיחות ה"ן, סימן עו): "שאינ צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", אם מציתים לרבינו זוכים שהראש נפתח ובמשך הזמן מתחילים להבין, ראיתי את זה אצל הרבה בחורים ואברכים שציתו לרבינו בתמימות ובפשיטות.
אני צריך לקצר.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

סיים בפעם הראשונה מסכתא עשרים שנה אחרי החתונה !

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת ה'תש"פ

לקבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע שעכשו עשרים שנה אחרי החתונה סימת בפעם הראשונה מסכתא שלמה; במשך העשרים שנה האחרונות נסית את כל הדרכים ולא הצלחת ללמוד ולסיים, רק עכשו כשהתחלת ללמוד על סדר דרך הלימוד של רבינו (המבאר בשיחות ה"ז, סימן עו) הצלחת לסיים מסכת גדה. עכשו תתחיל ש"ס פסדרן; תלמד כל יום דף, אל תסתכל אם אתה מבין או לא, לך פסדרן דף בכל יום.

חוי מזה תקבע לך שיעור בש"ס ללמוד הרבה דפים גמרא, זה יקרב אותך להקדוש ברוך הוא. מתי שיש לך קצת זמן תלמד דפי גמרא וכך תוך זמן קצר תסיים ש"ס, במשך ימי חייה אתה עוד יכול ללמוד ולסיים ש"ס הרבה פעמים, זה לא סותר את הדף גמרא; צריכים את שניהם, גם את הדף גמרא וגם שיעור נפרד.

בענין וכו'; תסלח לי, אני מאד עסוק ואני לא מגיע לענות מיד, אנסה לענות לך הכי טוב כמה שיותר מהר.

מה שאתה צריך תבקש מהשם יתברך, ותראה נסים גדולים.

בנוגע לחובות שלך וכו'; תפיץ את העצות של רבינו, קח קונטרסים שמוהרא"ש כתב ותפיץ את זה ויהיה לך שפע גדול. לך בין אחינו בני ישראל מעדות המזרח, שעקרו אותם מדרך התורה; הם לוקחים את הספרים מאד יפה ונותנים צדקה.

אם תעסק בהפצה יהיה לך שפע, אף פעם לא יחסר לך כסף, יהיה לך שפע גדול.

...

לא עשו עסק מכל הדמיון של אותו האיש ימח שמו.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויחי, י' טבת, שנת ה'תש"פ

לקבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אצלנו לא עשו עסק מניטל; מוהרא"ש שמע מהרב החסיד רבי לוי יצחק בנדר זכרנו לברכה, שאנשי שלומינו היו הולכים לישון בכל לילה מיד אחרי ערבית, ממילא לא היה את כל השאלה האם ללמוד כליל ניטל כי מערבית עד חצות ממילא ישנו.

מוהרא"ש אומר שכל המקור של ניטל מגיע מתשובת רש"י הקדוש (עין בספר מטעמים, מערכת אות הנ', ערך נטל, אות א); בימים עברו היו הגוים מתאספים ביום ההולדת של אותו האיש ימח שמו, הם היו משתכרים בלילה ההוא והיו מתפרעים וכו'; בדרך לבייתם, בעודם שכורים ופרועים הם היו מכים כל יהודי שהם מצאו אז ברחוב, לכן עשו גזרה שבלילה הזה אסור ללמוד תורה וכו' כדי שהתורה לא תלה לטטרא אחרא וכו'. אבל עיקר הפונה היה שאנשים לא ינזקו מהגוים הפרועים שהיו באים לבייתם מוסתים מהפמרים וכו', וזה המקור שלא ללמוד כליל ניטל ומזה נהיה שאפילו בימינו שאין כבר את הטעם הזה אנשים מפחדים ללמוד בניטל.

מוהרא"ש אומר שבגלל שאצל רבינו מדברים הרבה מאד מאמונה, שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום ואין כלום בלעדיו, לכן לא עשו עסק מכל הדמיון של אותו האיש וכו'; כי אם אדם חי עם אמונה בהקדוש ברוך הוא, הוא יודע שהכל זה הקדוש ברוך הוא ואין כלום מלבדו, הקדוש ברוך הוא הוא ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוהי של עולם, אז מתקנים הפסוק (תהלים צב, ט): "יתפרדו כל פעלי און"; ממילא לא צריך לפחד מכל הדברים האלו, כי הכל בטל ומבוטל.

...

לא אחזו מניטל

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת ה'תש"פ

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶצְלָנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב לֹא אֶחָזוּ מִנָּטָל; הֵן עַל לִימּוּד וְהֵן עַל וְכוּ' וְכוּ'.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֶה בְּנוֹת יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת בְּזִמָּן הַפְּנוּי

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת וַיַּחֲזִי, עֲשֶׂהָ בְּטִבְתָּ, שְׁנַת ה'תש"פ
... תַּחֲזִי, תִּלְמִידַת בֵּית פִּיגָא בְרֶסֶלֶב.

קִבְלָתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

אַתֶּם כּוֹתְבִים בְּמִכְתָּב שֶׁהִרְבֵּה פְעָמִים אַתֶּם מְרַגִּישִׁים לְבַד בְּעוֹלָם, וְאַתֶּם שׂוֹאֲלִים
מֶה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת.

הַדְּבָר הַכִּי גָדוֹל זֶה לַעֲזֹר לְאַמָּא; אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֲרֵךְ אֶת הַגְּדֻלָּה שֶׁל לַעֲזֹר
לְאַמָּא בַּעֲבוּדוֹת הַבֵּית, עוֹד מַעֲט תַּתְּחַתְּנוּ וְגַם לָכֵם יִהְיוּ יְלָדִים, וְרַק אִזּוֹ תִּבְנִינוּ
מֶה זֶה אִמָּא, אִזּוֹ תִּבְנִינוּ כַּמָּה עֲבוּדוֹת הַבֵּית מִתִּישׁוֹת. לָכֵן תַּעֲזְרוּ תָמִיד לְאַמָּא;
כְּשֶׁאַתֶּם מְרַגִּישִׁים שֶׁעָמוּם וְרִיקְנוּת תִּשְׁאַלְוּ אֶת אִמָּא: "מֶה אֲנִי יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת?"
תַּעֲזְרוּ עִם הַכְּבִיסָה, אוֹ תִּשְׁטְפוּ כְּלִים, אוֹ שִׁתְּסַדְּרוּ אֶת הַבֵּית אוֹ תִּבְשְׁלוּ וְתֹאפּוּ
וְכוּ' וְכוּ'.

גַּם תֹּאמְרוּ קֶצֶת תִּהְיִלִּים; תִּשְׁתַּדְּלוּ לֹאמַר אֶת הַיּוֹם תִּהְיִלִּים וְתִתְבַּדְּדוּ, תִּבְקְשׁוּ
מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּל מֶה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים, בְּעֶקֶר תִּרְבּוּ לְבַקֵּשׁ עַל שִׁידוּךְ וְעַל הַדּוֹרוֹת
הַבָּאִים שְׁלָכֶם.

אַתֶּם גַּם יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹת; הַיּוֹם קֵל מְאֹד לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר עִם חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת
עַל יְדֵי הַטֵּלֶפּוֹן, תַּחֲזֹקוּ אַחֲרוֹת וְעַל יְדֵי זֶה תַּתְּחַזְּקוּ בַּעֲצָמְכֶם.

בְּנוֹגַע לְשִׁמְיעַת מוֹזִיקָה בִּשְׂעָה שְׁקוֹרָאִים קְרִיאַת שְׁמַע; אֶפְשָׁר לְשִׁמּוֹעַ מוֹזִיקָה
בְּשִׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע. תִּזְהָרוּ לְשִׁמּוֹעַ רַק מוֹזִיקָה מְזֻמְרִים כְּשֵׁרִים, רַבִּינוּ הַקָּדוֹשׁ
אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ג'): "מִי שֶׁשׂוֹמֵעַ נְגִינָה מִמְּנַגֵּן רֶשַׁע קָשָׁה לוֹ לַעֲבוֹדַת
הַבּוֹרָא, וּכְשֶׁשׂוֹמֵעַ מִמְּנַגֵּן כָּשֶׁר וְהַגּוֹן, אִזִּי טוֹב לוֹ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּהִיָּה חֶזֶק כְּפִלְדָּה לֹא לְצָפוֹת בְּסָרְטִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וַיְחִי, י"א טֵבֵת, שְׁנַת ה'תש"פ
לְכָבוֹד תְּלִמִּידֵי הַיָּקָר ... גִּירוּ יֵאִיר.

מָאד אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁלֹא תִסְתַּכֵּל בְּסָרְטִים הַמְלַכְלָכִים שֶׁל ... ; זֶה כָּל כּוּלּוֹ נִיאוּף,
כָּל כּוּלּוֹ לְכַלּוֹף, חִילוּנִים עוֹשִׂים אֶת זֶה, הֵם מִתְחַפְּשִׁים לְאָנָשִׁים חֲרָדִים וְכו', כְּדִי
לְרַמּוֹת אָנָשִׁים תְּמִימִים כְּמוֹךָ, וּלְצַעֲרָנוּ מַעֲשֵׂה שֶׁטָּן הַצְלִיחַ מָאד, הִרְבָּה אָנָשִׁים
חֲרָדִים צוֹפִים בָּזֶה וְכָךְ נִסְחָפִים לְעִבְרוֹת רַחֲמָנָא לִיְצִלָן.

מָאד אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּסָרְטִים ; אֲפִילוּ שְׁאֲשַׁתָּךְ בּוֹכָה וְצוֹעֲקָת לָמָּה אַתָּה
לֹא רוֹצֶה לְצָפוֹת אַתָּה בִּיחָד וְכו', אֵל תִּשְׁמַע לָהּ ; עַל זֶה נֶאֱמַר מֶה שֶׁרַבִּינוּ הִקְדוּשׁ
אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת עֲצָה, סִימָן ט) : "הַהוּלֵךְ אַחֵר עֲצַת אִשְׁתּוֹ, נוֹפֵל בְּגִיהֶנֶם", תֹּאמַר
לְאֲשַׁתְּךָ : "אֲנִי כָּכָר לֹא יָכוֹל יוֹתֵר לְצָפוֹת בְּסָרְטִים". אֲפִילוּ שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת
שְׁאֲחֻתָּה צוֹפָה בְּסָרְטִים הָאֵלֶּה עִם בַּעֲלָהּ, הַחֲבֵרָה צוֹפָה עִם בַּעֲלָהּ בְּסָרְטִים,
וְאֲפִילוּ שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת לָךְ בְּשֵׁם חֲמִידָה שֶׁמֶתָּר לְצָפוֹת בָּזֶה אֵל תִּצָּפֶה בְּסָרְטִים
הָאֵלֶּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאוֹפֵן.

אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ, תְּהִיָּה חֶזֶק כְּפִלְדָּה לֹא לְצָפוֹת בְּסָרְטִים, אֲפִילוּ שְׁאֲשַׁתָּךְ
מִנְדַּנְדָּת לָךְ ; לֹא זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, לֹא בָּזֶה צְרִיכִים לוֹתֵר לְאִישָׁה. חֲכָמִינוּ
זָכוּרֵנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (בְּבֹא מְצִיעָא, נט:) : "אַתָּתָךְ גּוֹצָא, גָּחִין וְתִלְחוּשׁ לָהּ", אִם
אַתָּתָךְ קִטְנָה (רֹאשׁ קִטָּן), תִּתְּכּוּפֶךָ אֶלֶיָּהּ וְתִאָּזֵין לָהּ, זֶה כְּשֶׁזֶּה מְגִיעַ "לְמִילִי
דְּעֻלְמָא" וְל"מִילִי דְּבִיתָא", כְּשֶׁזֶּה מְגִיעַ לְעֻנְיֵי הָעוֹלָם וְדוֹכְרִים שְׁשִׁיכִים לְבֵית
וְכַדוּמָה שֶׁם צְרִיכִים לְקַיֵּים אֶת "אַתָּתָךְ גּוֹצָא, גָּחִין וְתִלְחוּשׁ לָהּ", תְּכּוּפֶךָ אֶת
הַגָּאֹנָה שֶׁלָּךְ וְתִשְׁמַע מֶה הִיא אוֹמֶרֶת, אֲבָל כְּשֶׁזֶּה מְגִיעַ ל"מִילִי דְּשִׁמְיָא" - לְתוֹרָה,
תְּפִילָּה וְשִׁמְרִית הַמְצוּוֹת וְכַדוּמָה, שֶׁם אֶסוּר לוֹתֵר כְּחוּט הַשְּׁעָרָה ; לְבַעַל צְרִיךְ
לִהְיוֹת עֶקְרוֹנוֹת חֲזָקִים שֶׁהוּא לֹא מִתְּכּוּפֶךָ בָּהֶם בְּפָנֶיךָ אֵף אַחַד, בְּפָרֵט כְּשֶׁזֶּה מְגִיעַ
לְקִדְשָׁהּ, לִהְיוֹת בְּטִהְרָה ; אֲפִילוּ שֶׁהִיא בּוֹכָה וְצוֹעֲקָת אֶסוּר לוֹתֵר.

תְּכַבֵּד אוֹתָהּ וְתִדְבֵּר אֶלֶיָּהּ יָפָה, אִזּוּ הִיא לֹא תִצְטָרֵךְ אֶת הַסָּרְטִים מִגְעִילִים, שֶׁב
אַתָּה וְתִבְלָה אַתָּה אִזּוּ הִיא תַעֲזֹב אֶת הַלְּכָלוּף.

אֲכַתֵּב לָהּ כְּמָה מִילִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֻנְיִים.

אל תסחפו את הבעל לצפות בסרטים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויחי, י"א טבת, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'.

תודו להשם יתברך שיש לכם בעל פשר; קבלתם בעל טהור שלא יודע מעבירות, הוא למד אצלי בשיכיה והיה נקי כל השנים, תעריכו את זה. אתם שני עצים צעירים ויקרים; אם תתנהגו עם התורה, תזהרו לא לצפות בשום סרטים אתם תזכו שהשכינה תשרה אצלכם בבית, אתם תזכו לילדים בריאים ופזרים, בנים צדיקים.

אל תקשיבו לאחוזת שרועה לשכנע אתכם לצפות בסרטים השם ישמרנו; האחות מקנאת בכם עם החיים היפים שלכם, היא לא יכולה לראות איך אתם חיים כל כך יפה, יש לכם בעל תלמיד היכל הקודש, בעל שחי חיים, החיים שלו מלאי חיים, החיים מלאי טעם; אל תקשיבו לכל החברות שמסיתות אתכם לצפות בסרטים עם הבעל, מספנות, החיים שלהן חסרי טעם, לכן הן צריכות לחפש במה למלאות את הזמן, הן מנסות לשמח את עצמן עם דברים שרק יותר מכניסים לדכאון; אתם לא צריכים את זה, יש לכם בעל פשר, בעל שמח.

מה תעשו אם הבעל חס ושלום יתפס לזה, אתם תפתחו לו את העינים והוא יראה את העולם הגויי, העולם החלוני והוא כבר לא ילך לפולל ללמוד, הוא כבר לא ילך לבית הכנסת להתפלל, הוא כבר לא יגיע הביתה, הוא יתחבא באיזשהו מקום עם המחשב ניד כמו ה"ישבי חשף וצלמות" שיושבים בחשף, בצל המות; מה תגידו אז? מי יוכל לעזור לכם אז?

מרת ... תחי', כמה נשים בוכות וצועקות שאין להן בית, אין להן חיים, אין להן אבא לילדיהן, אין להן חיים - כי בעליהן דבוקים לסרטים! אם יש לכם בעל יקר שרועה רק אתכם, הוא רועה להסתפל רק עליכם, הוא רועה לחשב רק מכם, למה שתסחבו אותו לראות את סדרת הסרטים של ... שכל כולו בלכלוף, כל כולו ניאוף?!

אני מבקש מכם, אל תכעסו עלי; קחו את הדברים באופן חיובי, אל תסתכלו על המכתב הזה שנה מכתב מוסר, מכתב חריף; זה כלל לא מוסר, זה פשוט כדי לעזור לכם בחיים שלכם.

אני מקווה שהמלים שיוצאות מלבי יכנסו בלבכם ותשמחו עם הבעל היקר והטוב שלכם ותסחבו אותו רק אל הקדוש ברוך הוא.

בערות השם יתברך

עצתו אמונה

סאל קינזלר

יְלָדִים יְקָרִים, אִיךְ שְׁמַתְנֶהגִּים כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה כֶּף יִהְיֶה עִם הַנִּשְׁמָה שְׁלָנוּ לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם; מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, כְּשֶׁהוּא יִפְטֹר, כְּשֶׁהַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ תַעֲלֶה לְמַעַלָּה לְשָׁמַיִם, הַנִּשְׁמָה תֵּלֵךְ לָגֶן - עֵדֶן לְלִמּוֹד תּוֹרָה, וּמִי שֶׁהֵלֵךְ לְצַדִּיק יוֹכֵל גַּם אַחֲרֵי הַפְּטִירָה לִלְכֹּת לְצַדִּיק.

הַקְּשִׁיבוּ לְסִפּוּר יִפֶּה שְׁמוֹהֶרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ סִפֵּר מִחֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, רַבִּי סַעֲנֵדְר'ל מְטִירָאויֶצֶע זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה. רַבִּי סַעֲנֵדְר'ל הֵזֶה הָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל, יְהוּדִי יָרָא שְׁמַיִם, בְּסוּף יָמָיו הוּא הָיָה גֵר בְּאוּמָן וְסִדֵּר הַיּוֹם שְׁלוֹ הָיָה שְׁלֹפְנוֹת בֶּקֶר הוּא הָיָה הוֹלֵךְ לְצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ לְהַתְּבוֹדֵד וּלְלַמּוֹד שָׁם וּלְלַמֵּד אֶת שְׁעוּרָיו כְּסִדְרָן.

פַּעַם קָרָה שְׁכָאֲשֶׁר אֲנָשִׁים בָּאוּ לִפְנוֹת בֶּקֶר לְצִיּוֹן הֵם רָאוּ דְמוּת לְבָנָה עוֹמֶדֶת מִחוּץ לְצִיּוֹן.

אֲנָשִׁים פָּחֲדוּ, כֻּלָּם הִתְּפַלְאוּ: 'מָה זֶה? אוֹלִי מִלְּאָךְ? אוֹלִי אָדָם מֵת?' כְּשֶׁהִסְתַּכְּלוּ טוֹב הֵם הִבִּינוּ וְאָמְרוּ: "זֶה רַבִּי סַעֲנֵדְר'ל מְטִירָאויֶצֶע!" רַבִּי סַעֲנֵדְר'ל הָיָה מְכֻסֶּה מִכָּף רָגֶל וְעַד רֹאשׁ עִם שֶׁלֶג, נִגָּשׁוּ אֵלָיו וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: "רַבִּי סַעֲנֵדְר'ל מָה אַתָּם עוֹשִׂים כָּאן? קֵר וְיוֹרֵד שֶׁלֶג, אַתָּם הֲרִי

דמות לבנה עומדת מחוץ לציון

קופאים? ! אז הוא ענה: "הגעתי לפנות בקר לציון וראיתי שהציון סגור, וחשבתי אני לא עוזב את הציון של רבנו; כמו שאחרי פטירתו כשאגיע למעלה לשמים, אבקש שאני רוצה ללכת להיכל של רבנו הקדוש בגן עדן, אז אני לא רוצה שיידחו אותי בתירוץ: "יורד גשם, יורד שלג, זה רחוק, קר' וכדומה, אני יגיד למלאכים שפשתייני חי לא הסתכלתי על תרועים, כל יום הייתי בציון של רבנו הקדוש, אז גם עכשו אני רוצה ללכת לרבנו הקדוש בלי תרועים - ואז יהיו חייבים להרשות לי ללכת לרבנו".

בס"ד

ילדים חשובים שיחיו!

ההגדרה הראשונה התקיימה ברוך ה' בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב בקרית ברסלב ליבערטי, והזוכה המאושר היה הילד החשוב כמר אליעזר שלמה יאקאבאוויטש נרו יאיר שלומד בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג, בכתה ג' אצל הר"ר ישראל יעקב ווייס שליט"א.

את ההודעה הזו הזוכה שלח למערכת:

"למדתי מעצתו אמונה לילדים שרבינו הקדוש מאד רצה להיות צדיק, הוא למד את המשניות הקדושה, בהתחלה הוא לא הבין אז הוא בקש הרבה מהשם יתברך עד שהוא הבין את המשניות הקדושה"

והוא בחר את הפרס השני, עצתו אמונה שבו ייכתב שמו על ידי ראש הישיבה וראש הישיבה כתב לו:

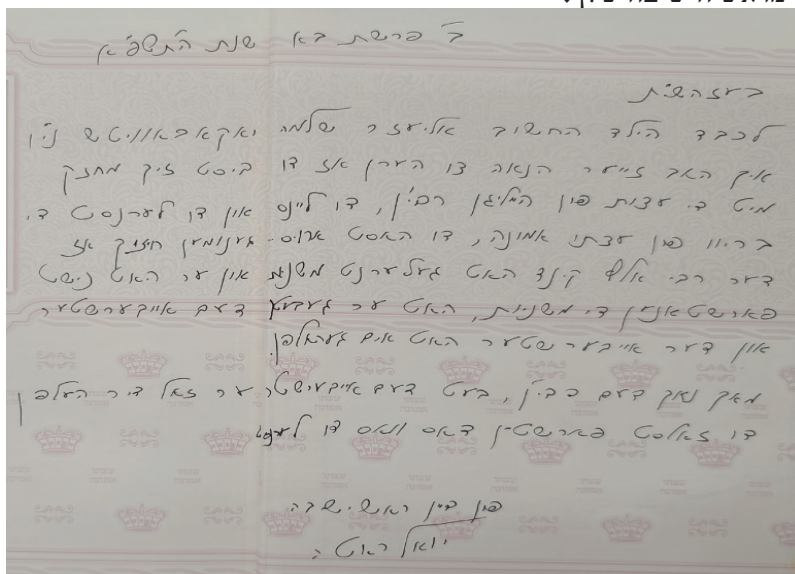
יום ב' פרשת בא שנת ה'תשפ"א

בעזה"ש"ת

לכבוד הילד החשוב אליעזר שלמה יקובוביץ ני"ו

מאד נהנהתי לשמוע שאתה מתחזק עם העצות של רבינו הקדוש, אתה קורא ולומד את המכתבים של עצתו אמונה, הוצאת מזה חיזוק שרבינו למד משניות בילדותו והוא לא הבין את המשניות, אז הוא ביקש מהשם יתברך והשם עזר לו.

תחקה את רבינו, תבקש מהשם יתברך שיעזור לך להבין מה שאתה לומד. מראש הישיבה שלך.

כמו כן ברצוננו להודות לכל הילדים החשובים מוויליאמסבורג, בורו פארק, מונטריאול וארץ ישראל שהשאירו הודעות נפלאות ומלמדות שנכנסים השבוע חלק מהם.

לתשומת ליבכם ההגרלה הרי מתקיימת רק פעם בחודש, אבל על כל הודעה ששולחים נכנסים עוד פעם להגרלה, זה אומר, שאם שולחים בכל שבוע מה שהוציאו מהקונטרס נכנסים ארבע פעמים להגרלה. נעבור שוב על פרטי ההגרלה:

כל ילד שישלח אלינו כל נקודה שהיא שהוציא מהקונטרס השבועי "עצתו אמונה - איש אמונות" או מ"עצתו אמונה לילדים" יכנס להגרלה על מתנה מיוחדת.

זה יכול להיות סיפור שראה, מילה של חיזוק על קושי שעובר עליו, מידה שלמר, סתם משפט שראה, או כל דבר אחר שקרא בחוברת.

ההגרלה תיערך פעם בחודש והזוכה יוכל לבחור באחת מהמתנות הבאות:

- עצתו אמונה בדואר בחינם ללא תשלום למשך ששה חודשים.
- אחד מהכרכים של עצתו אמונה בו יכתב שמו על ידי ראש הישיבה

שליט"א

- ושמו יוזכר לתפילה בציונו של מוהרא"ש זצ"ל ביבנאל.

כמו כן מידי שבוע ייבחרו כמה הודעות יפות ששלחו הילדים ויודפסו בחוברת השבועית בעזרת השם.

ניתן להשאיר הודעות במספר טלפון

077-530-9648 , בארץ ישראל 1718-387-2691 שלוחה 6,

ילדים שלומדים בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב יכולים למסור למלמד שלהם. וכן אפשר לשלוח לדואר:

Keren Hadfusa of Breslev 27 Skillman Street Brooklyn NY 11205

כמו כן אפשר לשלוח אימייל על ידי ההורים אל:

info@kerenhadfusa.org

אנו מקווים בעזרת השם להוסיף בקרוב עוד מספרי טלפון ופקס במדינות שונות שבהם יוכלו להשאיר הודעות.

כשמשאירים הודעה יש לציין תחילה שם, גיל, ועיר מגורים, ומי שלומד בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב יוסיף את שם המלמד, כך גם כששולחים בכתב.

תשלחו למערכת מה שהוצאתם מעצתו אמונה ותהיו זוכה מאושר !

חלק מההודעות המדהימות שהילדים החשובים שלחו למערכת:

“אני למדתי מעצתו אמונה, דבר ראשון, שידברו רק אל השם יתברך, מה שרוצים שיבקשו רק מהשם, כמו שרואים בסיפור עם החומה ובסיפור של התהילים, עוד דבר למדתי, שאפילו אם לא מקבלים משהו מיד שיבקשו פעם ועוד פעם, כמו שרואים שרבינו ביקש וביקש שהוא יבין מה שהוא לומד עד שהוא הבין, וכמו כן רואים את זה גם בסיפור של תהילים, שהוא ביקש פעם אחר פעם עד שהחבר שלו הבריא”.

אלי לאנדא, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, וויליאמסבורג, כתה ט' - הר"ר יחזקאל סאמעט שליט"א

“אני למדתי מעצתו אמונה שיאמרו כמה שיותר תהילים”.

אשר אנשיל אפעלדארפער, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, קרית יואל

“אני למדתי מעצתו אמונה שארצה גם לגדול צדיק גדול כמו רבינו הקדוש; אני כבר לומד משניות, אפילו שאני לא מבין אני מבקש מהשם יתברך שאני כן יבין”.

אליעזר שלמה'לע בלום, כתה ב', בית שמש

“אני למדתי מעצתו אמונה שאפשר ללמוד אפילו בלי להבין, למדתי לעשות את הסגולה שלא עולה כסף, להודות ולהלל להשם יתברך; הסגולה הזו עושה אותי מאד שמח”.

אברמי ראזענפעלד, בית שמש

שיעורים און דרשות פון דער ראש ישיבה שליט"א פון די פארגאנגענע יארן

~דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 1 פאר טעגליכע דרשות~

- 2, 21: ב' בא תשע"ו - אלקאהאל
- 2, 22: ג' בא תשע"ו - דביקות
- 2, 23: ד' בא תשע"ו - די ווערים וועלן פוצן
- 2, 24: א' בשלח תשע"ו - זיך היטן פון ליצנות און שלעכטע חברים
- 2, 25: ב' בשלח תשע"ו - שידוכים
- 2, 26: ג' בשלח תשע"ו - לערנען תורה
- 2, 27: ד' בשלח תשע"ו - פאלג דעם צדיק וועסטו מצליח זיין
- 2, 28: ה' בשלח תשע"ו - שבת און כבוד אב ואם

- 3, 54: ב' בא תשע"ז - יא טון אדער נישט טון
- 3, 55: ג' בא תשע"ז - משניות איז נישט פאר דיר
- 3, 56: ד' בא תשע"ז - ציל אין לעבן
- 3, 57: ה' בא תשע"ז - א פלעשל ברוינפן
- 3, 58: ג' בשלח תשע"ז - פרשת המן
- 3, 59: ד' בשלח תשע"ז - קיינמאל נישט פארפאלן

- 4, 54: ב' בא תשע"ח - גייסטישע פראבלעמען
- 4, 55: ג' בא תשע"ח - אמונה טיילענאל
- 4, 56: ד' בא תשע"ח - א פשוט'ער איד
- 4, 57: ה' בא תשע"ח - אז מ'קען גיין גראד
- 4, 58: א' בשלח תשע"ח - קיינמאל נישט ווערן צעפאלן
- 4, 59: ב' בשלח תשע"ח - מ'דארף רעדן צו קינדער
- 4, 60: ג' בשלח תשע"ח - שמעי ענדצווייג ע"ה

5, 61: ג' בא תשע"ט - שטערן זעערס
5, 62: ד' בא תשע"ט - דרך ארץ אין שול
5, 63: ה' בא תשע"ט - מחי' זיין טאטע מאמע
5, 64: ב' בשלח תשע"ט - פלשתים
5, 65: ג' בשלח תשע"ט - בארד און פיאות
5, 66: ד' בשלח תשע"ט - האב נישט מורא

6, 67: ג' בא תש"פ - א געשמאק אין לעבן
6, 68: ד' בא תש"פ - סיום הש"ס הבחור בערל שניטצלער
6, 69: ה' בא תש"פ - רזא דשבת
6, 70: ב' בשלח תש"פ - איך קען נישט פאלן
6, 71: ג' בשלח תש"פ - לאז מיך אפ
6, 72: ד' בשלח תש"פ - ווען יענער מאכט נערוועז
6, 73: ה' בשלח תש"פ - לכבוד שבת קודש

שיעורים פאר אינגעלייט:

~דרוקט 1 פאר אידש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 2 פאר וועכנטליכע דרשות~
2, 10: ב' בא תשע"ז - טאטע מאמע שווער און שוויגער

3, 14: ב' בא תשע"ח - חכמת החיים
3, 15: ב' בשלח תשע"ח - ליצנות

4, 13: ה' בא תשע"ט - א געשמאקע שבת טיש
4, 14: ה' בשלח תשע"ט - די כח פון ליצנות

5, 15: ה' בא תש"פ - אפרעדן אדער אויסרעדן
5, 16: ה' בשלח תש"פ - אויפ'ן טאטנ'ס אקסל

בשורה טובה ומשמחת

הננו להודיע שמהיום יהיה ניתן לקבל מדי שבוע ישירות לדואר
את הקונטרס הנפלא

"עצתו אמונה"

מכתבים נפלאים, שאלות ותשובות אקטואליות העוסקות בכל
התחומים בחיי היום יום,
נכתבו על ידי ראש הישיבה

הרה"ג רבי יואל ראטה שליט"א

במחיר של ₪ 18 לחודש בלבד

להרשמה חייגו 0775309648

או שלחו מייל ל ae.148.148@gmail.com

כמו כן ניתן לקבל את כל ספרי עצתו אמונה

וכן כרטיסים עם שיעוריו ושיריו של מורינו הראש ישיבה

הרה"ג רבי יואל ראטה שליט"א

ישירות לדואר

להזמנות חייגו: 0527143614

או שלחו מייל ל ae.148.148@gmail.com